

ประวัติความเป็นมาของ หนังสือวิวรณ์

หนังสือเล่มนี้เป็นเล่มเดียวในพระคัมภีร์ซึ่งเริ่มต้นและลงท้ายว่า ผู้ที่อ่านและประพฤติ ตามคำสั่งสอนที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้จะได้รับพระพร

อัครสาวกยอห์นเป็นผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ (1:4) ในปีค.ศ. 95 ขณะที่ท่านถูกเนรเทศไปอยู่ที่เกาะปัทมอส (1:9) วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์¹ นี้ได้เขียนไปถึงคริสตจักรทั้ง 7 แห่ง โดยผู้นำของแต่ละแห่ง (ทูต) เพื่อจะเข้าใจหนังสือวิวรณ์ได้อย่างละเอียด เราควรอ่านหนังสือดาเนียลก่อน เพราะว่าคำพยากรณ์ในหนังสือดาเนียลเป็นพื้นฐานสำหรับคำพยากรณ์ในหนังสือวิวรณ์ คำสั่งสอนสำหรับคริสตจักรทั้ง 7 นั้นก็เพื่อสำหรับสมัยนั้น (1:11) แต่คำพยากรณ์ส่วนมากก็เป็นสำหรับอนาคต เหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้า (1:19) คำสั่งสอนสำหรับคริสตจักรทั้ง 7 นั้น ซึ่งอยู่ในบทที่ 2 และ 3 ก็เป็นสำหรับคริสตจักรในเวลานั้นเอง คือคริสตจักรทั้ง 7 นั้น ไม่ได้เปรียบเทียบกับเวลา 7 สมัยของคริสตจักรซึ่งจะต้องสำเร็จก่อนการเสด็จกลับมาของพระคริสต์ (ซึ่งเป็นคำสั่งสอนเท็จ) เพราะว่าถ้าเป็นอย่างนั้น คำสอนของพระเยซูว่า พระองค์จะกลับมาอย่างขโมย และเราควรคอยทำการเสด็จกลับมาของพระเยซูตลอดนั้นก็จะผิดไป (มธ 24:36; มก 13:32-37) และคำตรัสที่ว่า "ไม่ใช่รูระของท่านที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้โดยสิทธิอำนาจของพระองค์" (กจ 1:7) ก็จะไม่ผิดไปเช่นกัน แต่ละคนที่ตั้งวันและเวลาสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซูก็ทำผิดอย่างมากมาย

เราควรจะพยายามตีความหมายของหนังสือวิวรณ์นี้อย่างตรงไปตรงมา หนังสือนี้พูดถึงการปรากฏของผู้ต่อต้านพระคริสต์และผู้พยากรณ์เท็จ การทุกข์ทรมานยิ่งใหญ่ซึ่งเป็นเวลา 3 ปีครึ่ง หรือ 42 เดือน และการที่ผู้ต่อต้านพระคริสต์จะเป็นผู้นำของโลก และต้องการให้ทุกคนนมัสการเขาด้วย หนังสือนี้กล่าวถึงการปกป้องของพระเจ้าต่อประเทศอิสราเอล การเสด็จกลับมาของพระเยซูพร้อมด้วยสง่าราศี การสงครามที่อาร์มาเกดโดน การครอบครองของพระเยซูในโลกนี้เป็นเวลา 1000 ปี บนบัลลังก์ของกษัตริย์ดาวิด และการพิพากษาครั้งสุดท้ายต่อพวกคนที่ไม่เชื่อที่ตายไปแล้ว ในที่สุดพระเจ้าจะประทานกรุงเยรูซาเล็มใหม่ให้มาอยู่บนโลกนี้ และพวกที่รอดแล้วจะประสบความสุขนิรันดร์กับพระเจ้าและพระคริสต์ (22:18-19) หนังสือนี้เป็นหนังสือปิดท้ายพระคัมภีร์ทำให้พระคัมภีร์เสร็จบริบูรณ์

วิวรณ์ของพระคริสต์ต่อยอห์น

1 วิวรณ์ของพระเยซูคริสต์ซึ่งพระเจ้าได้ทรงประทานแก่พระองค์ เพื่อชี้แจงให้ผู้รับใช้ทั้งหลายของพระองค์รู้ถึงสิ่งที่จะต้องอุบัติขึ้นในไม่ช้า และพระองค์ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์ไปสำแดงแก่ยอห์นผู้รับใช้ของพระองค์
 2 ยอห์นเป็นพยานฝ่ายพระวจนะของพระเจ้า และเป็นพยานฝ่ายคำพยานของพระเยซูคริสต์และเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งสิ้นซึ่งท่านได้เห็นนั้น
 3 ขอความสุขจงมีแก่บรรดาผู้อ่านและผู้ฟังคำพยากรณ์เหล่านี้ และถือรักษาข้อความที่เขียนไว้ในคำพยากรณ์นี้ เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

เขียนถึงคริสตจักรทั้งเจ็ดในแคว้นเอเชีย

4 ยอห์น เรียน มา ยัง คริสตจักร ทั้ง เจ็ด ที่ อยู่ใน แคว้น เอเซีย ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้รับพระคุณและสันติสุขจากพระองค์ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ และผู้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมานั้น และจากพระวิญญาณทั้งเจ็ดที่อยู่หน้าพระองค์⁵ และจากพระเยซูคริสต์ผู้ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ และทรงเป็นผู้แรกที่ได้ฟื้นจากความตาย และผู้ทรงครอบครองกษัตริย์ทั้งปวงในโลก แต่พระองค์ผู้ทรงรักเราทั้งหลาย และได้ทรงชำระบาปของเราด้วยพระโลหิตของพระองค์⁶ และทรงตั้งเราไว้ให้เป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าพระบิดาของพระองค์ พระเกียรติ และไศสรวรยจึงมีแด่พระองค์สืบๆไปเป็นนิตย์ เอเมน

คำนับมายังคริสตจักรทั้งหลาย

7 □ ดูเถิด พระองค์จะเสด็จมาในเมฆ และนัยน์ตาทุกดวง และคนเหล่านั้นที่ได้ทรงพระองค์จะเห็นพระองค์ และมนุษย์ทุกชาติทั่ว โลก จะ รำ ให้ เพราะ พระองค์ □ จง เป็น ไป อย่าง นั้น เอเมน⁸ องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ตรัสว่า □ **เราเป็นอัลฟา และโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน ผู้ทรงเป็นอยู่เดี๋ยวนี้ ผู้ได้ทรงเป็นอยู่ในกาลก่อน ผู้จะเสด็จมานั้น และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด** □⁹ ข้าพเจ้า ยอห์น พี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้เป็นเพื่อนร่วมการยากลำบาก และร่วมราชอาณาจักร และร่วมความอดทนของพระเยซูคริสต์ ข้าพเจ้าจึงได้มาอยู่ที่เกาะปัทมอส เนื่องด้วยพระวณะของพระเจ้า และเนื่องด้วยคำพยานของพระเยซูคริสต์¹⁰ พระวิญญาณได้ทรงดลใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากเบื้องหลังข้าพเจ้าดุจเสียงแตร

11 ตรัสว่า □เราเป็นอัลฟา และ โอ เม กา เป็น เบื้อง ต้น และ เป็นเมืองปลาย และสิ่งซึ่งท่าน ได้เห็นจงเขียนไว้ในหนังสือ และฝาก ไป ให้คริสตจักรทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย คือคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เมืองสเมอร์นา เมืองเปอร์กามัม เมืองธียาทรา เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลาเดลเฟีย และเมืองเลาดีเซีย□ 12 ข้าพเจ้าจึงเหลียวมาทางพระสุรเสียงที่ตรัสแก่ข้าพเจ้านั้น ครั้นเหลียวแล้วข้าพเจ้าก็เห็นคันประทับที่ปทุมทองคำเจ็ดคัน 13 และในท่ามกลางคันประทับทั้งเจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงฉลองพระองค์คร่อมพระบาท และทรง คาด ผ้ารัด ประคด ทองคำที่พระอุระ 14 พระเศียร และพระเกศาของพระองค์ขาวดุจขนแกะสีขาว และขาวดุจหิมะ และพระเนตรของพระองค์ดุจเปลวเพลิง 15 พระบาทของพระองค์ดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม ราวกับว่า ได้ถูกหลอมในเตาไฟ พระสุรเสียงของพระองค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย 16 พระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และมีพระแสงสองคมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสี่พระพักตร์ของพระองค์ดุจดั่งดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วยฤทธานุภาพของพระองค์ 17 เมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับ คนที่ตายแล้ว แต่พระองค์ทรงแตะตัวข้าพเจ้าด้วยพระหัตถ์เบื้องขวา แล้วตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า □อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเมืองปลาย 18 และเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่ ดูเถิด เรากียังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดย์ เอเมน และเราก็คือลูกกุญแจแห่งนรกและแห่งความตาย

ยอห์นเขียนถึงอนาคตกาล

19 จงเขียนเหตุการณ์ซึ่งเจ้าได้เห็น และเหตุการณ์ที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับทั้งเหตุการณ์ซึ่งจะเกิดขึ้นในภายหน้าด้วย

20 ส่วนความลึกกลับของดาวทั้งเจ็ดดวงซึ่งเจ้าได้เห็นในมือข้างขวาของเรา และแห่งคั่นประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้น ก็คือดาวทั้งเจ็ดดวงได้แก่ทูตสวรรค์ของคริสตจักรทั้งเจ็ด และคั่นประทีปเจ็ดคั่นซึ่งเจ้าได้เห็นแล้วนั้นได้แก่คริสตจักรทั้งเจ็ด□

2

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส

1 □จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัสว่า □พระองค์ผู้ทรงถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ และดำเนินอยู่ท่ามกลางคั่นประทีปทองคำทั้งเจ็ดนั้นตรัสดังนี้ว่า 2 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า รู้ความเหนื่อยยากและความอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่สามารถทนต่อทุรชนได้ เจ้าได้ลองใจคนเหล่านั้นที่กล่าวว่าเขาเป็นอัครสาวก และหาได้เป็นไม่ และเจ้าก็เห็นว่าเขาเป็นคนมุสา 3 เรา รู้ว่าพวกเจ้าได้ทนและมีความเพียร และเหนื่อยยากเพราะเห็นแก่นามของเรา และมีได้อ่อนระอาไป 4 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า 5 เหตุฉะนั้น จงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าได้หล่นจากมาแล้วนั้น จงกลับใจเสียใหม่ และประพฤติตามอย่างเดิม มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะยกคั่นประทีปของเจ้าออกจากที่ เว้นไว้แต่เจ้าจะกลับใจใหม่ 6 แต่ว่าพวกเจ้ายังมีความดีอยู่บ้าง คือว่าเจ้าเกลียดชังกิจการของพวกนิโคเลาส์นียมที่ เราเองก็เกลียดชังเช่นกัน 7 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินผลจากต้นไม้แห่งชีวิต ที่อยู่ในท่ามกลางอุทยานสวรรค์ของพระเจ้า□

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอร์นา

8 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองสเมอร์นา ว่า □ พระองค์ผู้ทรงเป็น เบื้องต้น และเป็น เบื้องปลาย ผู้ซึ่ง สิ้นพระชนม์แล้ว และกลับฟื้นขึ้นอีก ได้ตรัสดังนี้ว่า 9 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า และเรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทุกข์ ลำบาก และยากจน (แต่ว่าเจ้าก็มั่งมี) และรู้เรื่องการหมิ่น ประมาทของคนเหล่านั้นที่กล่าวว่า เขาเป็นพวกยิวและหา ได้เป็นไม้มิ แต่พวกเขาเป็นธรรมศาลาของซาตาน 10 อย่า กลัวความทุกข์ทรมานต่างๆซึ่งเจ้าจะได้รับนั้น ดูเถิด พญามารจะขังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อจะลงใจเจ้า และเจ้า ทั้งหลายจะได้รับความทุกข์ทรมานถึงสิบวัน แต่เจ้าจงสัตย์ ซื่อจนถึงความตาย และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า 11 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสต จักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตาย ครั้งที่สองเลย□

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กามัม

12 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเปอร์กาม มัมว่า □ พระองค์ผู้ทรงถือดาบสองคมที่คมกริบตรัสดังนี้ว่า 13 เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า เรา รู้จักที่อยู่ของเจ้าคือ เป็นที่นั่งของซาตาน เจ้ายึดนามของเราไว้มั่น และไม่ปฏิเสธ ความเชื่อในเรา แม้ในเวลาที่อันที่พาผู้เป็นพยานที่สัตย์ซื่อ ของเรา ต้องถูกฆ่าในท่ามกลางพวกเจ้าในที่ซึ่งซาตานอยู่ 14 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้าบางคน ถือตามคำสอนของบาลาอัม ซึ่งสอนบาลาคให้ก่อเหตุเพื่อ ให้ชนชาติอิสราเอลสะดุด คือให้เขากินของที่ไต่บูชาแก่รูป เคารพแล้วและให้เขาล่วงประเวณี 15 และมีพวกเจ้าบางคน

ที่ถือคำสอนของพวกนิโคเลาสนิยมด้วยเหมือนกัน ที่เราเองก็เกลียดชัง 16 จงกลับใจเสียใหม่ มิฉะนั้นเราจะรีบมาหาเจ้า และจะสู้กับเขาเหล่านั้นด้วยดาบแห่งปากของเรา 17 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลาย ผู้ที่มีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นกินมานาที่ซ่อนอยู่ และจะให้กินข้าวแก่ผู้นั้นด้วย ที่กินนั้นมีชื่อใหม่จารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้เลยนอกจากผู้ที่รับเท่านั้น□

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิรา

18 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองธียาทิราว่า □ พระองค์ผู้ซึ่งเป็นพระบุตรของพระเจ้า ผู้ทรงมีพระเนตรดุจเปลวไฟ และมีพระบาทดุจทองสัมฤทธิ์เงางาม ได้ตรัสดังนี้ว่า 19 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ความรัก การปรนนิบัติ ความเชื่อ และความเพียรของเจ้า และแนวการกระทำของเจ้า และรู้ว่าการเบี่ยงปลายของเจ้ามีมากกว่าการเบื้องต้น 20 แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้างเล็กน้อย คือพวกเจ้ายอมให้ผู้หญิงชื่อเยเซเบล ที่ยกตัวขึ้นเป็นผู้พยากรณ์หญิง หญิงนั้นสอนและล่อลวงพวกผู้รับใช้ของเรา ให้ล่วงประเวณีและให้กินของที่บูชารูปเคารพแล้ว 21 เราได้ให้โอกาสหญิงนั้นกลับใจจากการล่วงประเวณีของนาง แต่นางก็ไม่ได้กลับใจเลย 22 ดูเถิด เราจะทิ้งหญิงนั้นไว้บนเตียง และคนทั้งหลายที่ล่วงประเวณีกับนาง เราก็จะทิ้งไว้ให้พญากับความระทมทุกข์ เว้นไว้แต่ว่าคนเหล่านั้นจะกลับใจจากการกระทำของตน 23 เราจะประหารลูกทั้งหลายของหญิงนั้นเสียให้ตาย และคริสตจักรทั้งหลายจะรู้ว่าเราเป็นผู้พิณิจพิจารณาจิตใจ และเราจะให้สิ่งตอบแทนแก่เจ้าทั้งหลายทุกคนให้เหมาะสมกับการงานของเจ้า 24 สำหรับพวก

เจ้า และคนอื่นที่เหลืออยู่ที่เมืองธียาทิรา ผู้ไม่ถือคำสอนนี้ และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่า ความล้าลึกของชาตานั้น เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นให้เจ้า ²⁵ แต่สิ่งที่เจ้ามีอยู่แล้วนั้น จงยึดไว้ให้มั่นจนกว่าเราจะมา ²⁶ ผู้ใดมีชัยชนะ และถือรักษากิจการของเราไว้จนถึงที่สุด □ เราจะให้ผู้นั้นมีอำนาจครอบครองบรรดาประชาชาติ ²⁷ และผู้นั้นจะบังคับบัญชาคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนกับเมื่อหม้อดินของช่างหม้อที่แตกออกเป็นเสี่ยงๆ □ ตามที่เราได้รับจากพระบิดาของเรา ²⁸ และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้แก่ผู้นั้น ²⁹ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด □ □

3

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีส

¹ □ จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองซาร์ดีสว่า □ พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาราเจ็ดดวงนั้น ได้ตรัสดังนี้ว่า เรา รู้จักแนวการกระทำของเจ้า เจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่เจ้าได้ตายเสียแล้ว ² เจ้าจงระแวงระวังให้ดี และกระตุ้นส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายอยู่แล้วนั้น ให้แข็งแรงขึ้น เพราะว่าเราไม่พบการประพฤติของเจ้าดีพร้อมต่อพระพักตร์พระเจ้า ³ เหตุฉะนั้น เจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงยึดไว้ให้มั่นและกลับใจเสียใหม่ ฉะนั้นถ้าเจ้าไม่เฝ้าระวัง เราจะมาหาเจ้าเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าจะมาหาเจ้าเมื่อไร ⁴ แต่ก็มีพวกเจ้าสองสามชื่อที่เมืองซาร์ดีสที่ไม่ได้กระทำให้เสื้อผ้าของตนมีมลทิน และเขาเหล่านั้นจะแต่งตัวสีขาวเดินไปกับเรา

เพราะว่าเขาเป็นคนที่สมควรแล้ว 5 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อผู้นั้นออกจากหนังสือแห่งชีวิต แต่เราจะรับรองชื่อผู้นั้นต่อพระพักตร์พระบิดาของเรา และต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ 6 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด□

ถึงผู้ส่งข่าวแห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย

7 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองฟีลาเดลเฟีย ว่า □พระองค์ผู้บริสุทธิ์ ผู้สัตย์จริง ผู้ทรงถือลูกกัญญาแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดปิด ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีผู้ใดเปิด ได้ตรัสดังนี้ว่า 8 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า ดูเถิด เราได้ตั้งประตูซึ่งเปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครปิดได้ เพราะว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย แต่กระนั้นเจ้าก็ได้รักษาคำของเราและไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา 9 ดูเถิด เราจะทำให้พวกธรรมศาลาของชาตานที่พุดมูสาวาเขาเป็นพวกยิวและไม่ได้เป็นนั้น ดูเถิด เราจะทำให้เขามากราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่า เราได้รักพวกเจ้า 10 เพราะเหตุเจ้าได้รักษาคำของเราด้วยความเพียร เราจะรักษาเจ้าจากเวลาแห่งการทดลองนั้นด้วย ซึ่งจะบังเกิดขึ้นทั่วทั้งโลก เพื่อจะลองดูใจคนทั้งปวงที่อยู่ทั่วแผ่นดินโลก 11 ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี เพื่อไม่ให้ผู้ใดชิงเอามงกุฏของเจ้าไปได้ 12 ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะกระทำให้ผู้นั้นเป็นเสนาในพระวิหารแห่งพระเจ้าของเรา และผู้นั้นจะไม่ออกไปภายนอกอีกเลย และเราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเราไว้ที่ผู้นั้น และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึก

นามใหม่ของเราไว้ที่ผู้นั้นด้วย 13 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่ง
พระวิญญาณตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด

ถึงผู้สงฆาแห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย

14 จงเขียนถึงทูตสวรรค์แห่งคริสตจักรที่เมืองเลาดีเซีย
ว่า พระองค์ผู้ทรงเป็นพระเอเมน ทรงเป็นพยานที่สัตย์ซื่อ
และสัตย์จริง และทรงเป็นปฐมเหตุแห่งสิ่งสารพัดซึ่งพระเจ้า
ทรงสร้าง ได้ตรัสดังนี้ว่า 15 เรารู้จักแนวการกระทำของเจ้า
ว่า เจ้าไม่เย็น ไม่ร้อน เราใคร่ให้เจ้าเย็นหรือร้อน 16 ดังนั้น
เพราะเหตุที่เจ้าเป็นแต่อุ่นๆ ไม่เย็นและไม่ร้อน เราจะคายเจ้า
ออกจากปากของเรา 17 เพราะเจ้าพูดว่า ข้าพเจ้าเป็นคนมั่งมี
ได้ทรัพย์สมบัติทวีมากขึ้น และเราไม่ต้องการสิ่งใดเลย ข้า
พเจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนแค้นแค้นเข็ญใจ เป็นคนน่าสงเวช เป็นคน
ขัดสน เป็นคนตาบอด และเปลือยกายอยู่ 18 เราเตือนสติเจ้า
ให้ซื้อทองคำที่หลอมให้บริสุทธิ์ในไฟแล้วจากเรา เพื่อเจ้าจะ
ได้เป็นคนมั่งมี และเสื้อผ้าขาวเพื่อจะนุ่งห่มได้ และเพื่อความ
สะอาดแห่งกายเปลือยเปล่าของเจ้าจะไม่ได้ปรากฏ และเอา
ยาทาตาของเจ้าเพื่อเจ้าจะแลเห็นได้ 19 เรารักผู้ใด เราก็ตัก
เตือนและตีสอนผู้นั้น เหตุฉะนั้นจงมีความกระตือรือร้น และ
กลับใจเสียใหม่

พระคริสต์ทรงเคาะประตูใจของแต่ละคน

20 ดูเถิด เรายืนเคาะอยู่ที่ประตู ถ้าผู้ใดได้ยินเสียงของ
เรา และเปิดประตู เราจะเข้าไปหาผู้นั้น และจะรับประทาน
อาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา
21 ผู้ใดมีชัยชนะ เราจะให้ผู้นั้นนั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา
เหมือนกับที่เรามีชัยชนะแล้ว และได้นั่งกับพระบิดาของเรา

บนพระที่นั่งของพระองค์ 22 ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความซึ่งพระ
 วิวรณ์มาตรัสไว้แก่คริสตจักรทั้งหลายเถิด □ □

4

ยอห์นได้รับการสำแดงในสวรรค์

1 ต่อจากนั้น ดูเถิด ข้าพเจ้าได้เห็นประตูสวรรค์เปิดอ้าอยู่ และพระสุรเสียงแรกซึ่งข้าพเจ้าได้ยินนั้นได้ตรัสกับข้าพเจ้า ดุจเสียงแตรว่า □จงขึ้นมาบนนี้เถิด และเราจะสำแดงให้เจ้า เห็นเหตุการณ์ที่จะต้องเกิดขึ้นในกายหน้า□ 2 ในทันใดนั้น พระวิญญาณก็ทรงดลใจข้าพเจ้า และดูเถิด มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านองคหนึ่งประทับบนพระที่นั่งนั้น 3 และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นปรากฏประดุจพลอยหยก และพลอยทับทิม และมีรุ้งล้อมรอบพระที่นั่งนั้น ดูประหนึ่งพลอยมรกต

คำสรรเสริญของผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่และสิ่งมีชีวิตที่อยู่บนสวรรค์

4 และล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีที่นั่งอีกยี่สิบสี่ที่นั่ง และข้าพเจ้าได้เห็นผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนที่นั่งเหล่านั้น ทุกคนนุ่งห่มเสื้อสีขาว และสวมมงกุฎทองคำบนศีรษะ 5 มีฟ้าแลบฟ้าร้อง และเสียงต่างๆดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีพระทิวประดับดวงจุดไว้ตรงหน้าพระที่นั่ง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า 6 และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นมีทะเลแก้วดูเหมือนแก้วผลึก และท่ามกลางพระที่นั่งและล้อมรอบพระที่นั่งนั้นมีสัตว์สี่ตัว ซึ่งมีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง 7 สัตว์ตัวที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สัตว์ตัวที่สองนั้นเหมือนลูกโค สัตว์ตัวที่สามนั้นมีหน้าเหมือนมนุษย์ และสัตว์ตัวที่สี่

เหมือนนกอินทรีกำลังบิน 8 สัตว์ทั้งสี่นั้นแต่ละตัวมีปีกหกปีก อยู่รอบตัว และมีตาเต็มข้างใน และสัตว์เหล่านั้นร้องตลอด วันตลอดคืน ไม่ได้หยุดเลยว่า ๒บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ องค์ พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ได้ทรง สภาพอยู่ในกาลก่อน ผู้ทรงสภาพอยู่ในปัจจุบัน และผู้ซึ่ง จะเสด็จมา 9 เมื่อสัตว์เหล่านั้นถวายคำสรรเสริญ ถวายพระ เกียรติ และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่ นิ่ง ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิรันดย์ 10 ผู้อาวุโสทั้งสี่สิ บสี่นั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระองค์ ผู้ประทับบน พระที่นั่งนั้น และนมัสการพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอด ไปเป็นนิรันดย์ และถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า 11 ๒โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงสมควรที่จะได้ รับคำสรรเสริญ พระเกียรติ และฤทธิเดช เพราะว่าพระองค์ ได้ทรงสร้างสรรพสิ่งทั้งปวง และสรรพสิ่งทั้งปวงนั้นก็ทรง สร้างขึ้นแล้วและดำรงอยู่ตามขอบพระทัยของพระองค์ ๒

5

หนังสือแห่งภัยพิบัติทั้งเจ็ดที่ได้ประทับตราไว้

1 และในพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ผู้ทรงประทับบน พระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าได้เห็นหนังสือม้วนหนึ่งเขียนไว้ทั้งข้าง ในและข้างนอก มีตราประทับอยู่เจ็ดดวง 2 และข้าพเจ้าได้ เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงอันดังว่า ๒ใครเป็นผู้ที่สมควรจะแกะตราและคลี่หนังสือม้วนนั้นออก ๒ 3 และไม่มีผู้ใดในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินที่ สามารถคลี่หนังสือม้วนนั้นออก หรือดูหนังสือนั้นได้ 4 และ

ข้าพเจ้าก็รำไห่มากมาย เพราะไม่มีผู้ใดสมควรจะคลี่หนังสือม้วนนั้นออกและอ่านหนังสือนั้น หรือดูหนังสือนั้นได้

พระคริสต์ผู้ได้ทรงถูกตรึงเพื่อเป็นค่าไถ่

⁵ และมีผู้หนึ่งในพวกผู้อาวุโสนั้น บอกแก่ข้าพเจ้าว่า อย่าร้องไห้เลย ดูเถิด สิ่งใดแห่งตระกูลยูดาห์ เป็นมูรธาของดาวิด พระองค์ทรงมีชัยแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถแกะตราทั้งเจ็ดดวงและคลี่หนังสือม้วนนั้นออกได้□

พระเมษโปดกของพระเจ้าคือลูกแกะของพระเจ้า (ยน 1:29, 36)

⁶ และในท่ามกลางพระที่นั่งกับสัตว์ทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ดูเถิด ข้าพเจ้าแลเห็นพระเมษโปดกประทับยืนอยู่ประหนึ่งทรงถูกปลงพระชนม์ ทรงมีเขาเจ็ดเขาและมีตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่ทรงส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลก ⁷ และพระเมษโปดกนั้นได้เข้ามารับม้วนหนังสือจากพระหัตถ์เบื้องขวาของพระองค์ ผู้ทรงประทับบนพระที่นั่งนั้น ⁸ เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือม้วนนั้นแล้ว สัตว์ทั้งสี่กับผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั้นก็ทรุดตัวลงจำเพาะพระพักตร์พระเมษโปดก ทุกคนถือพิณเขาคู่และถือขันทองคำบรรจุเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของพวกวิสุทธิชนทั้งปวง ⁹ และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงใหม่ ว่าดังนี้ □พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะทรงรับม้วนหนังสือ และแกะตราม้วนหนังสือนั้นออก เพราะว่าพระองค์ทรงถูกปลงพระชนม์แล้ว และด้วยพระโลหิตของพระองค์นั้น พระองค์ได้ทรงไถ่เราทั้งหลายซึ่งมาจากทุกตระกูล ทุกภาษาทุกชาติ และทุกประเทศ ให้ไปถึงพระเจ้า ¹⁰ พระองค์ได้ทรงโปรดให้

เราทั้งหลายเป็นกษัตริย์และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และเราทั้งหลายจะได้ครอบครองแผ่นดินโลก□

ชีวิตทั้งมวลร้องสรรเสริญพระเจ้า

11 แล้วข้าพเจ้าก็มองดู และข้าพเจ้าได้ยินเสียงทูตสวรรค์ เป็นอันมากนับเป็นโกฏิๆเป็นแสนๆ ซึ่งอยู่ล้อมรอบพระที่นั่ง รอบสัตว์และผู้อาวุโสทั้งหลายนั้น 12 ร้องเสียงดังว่า □พระเมษโปดกผู้ทรงถูกปลงพระชนม์แล้วนั้น เป็นผู้ที่เหมาะสมจะได้รับฤทธิเดช ทรัพย์สมบัติ ปัญญา อานุภาพ เกียรติ สง่าราศี และคำสดุดี□ 13 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ ในแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และบรรดาที่อยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า □ขอให้คำสดุดีและเกียรติ และสง่าราศีและฤทธิเดช จงมีแต่พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่ง และแต่พระเมษโปดกตลอดไปเป็นนิตย์□ 14 และสัตว์ทั้งสี่นั้นก็ร้องว่า □เอเมน□ และผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่ก็ทรุดตัวลงนมัสการพระองค์ ผู้ทรงพระชนม์อยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

6

ตราประทับดวงแรก (มิชชั้แก่โลก)

1 เมื่อ พระเมษโปดก ทรง แกะ ตราดวง หนึ่ง นั้น ออก แล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ยินสัตว์ตัวหนึ่งในสัตว์สี่ตัวนั้น ร้องดังเสียงฟ้าร้องว่า □มาดูเถิด□ 2 ข้าพเจ้าก็แลเห็น และได้ดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้นถือธนู และได้รับมงกุฎ และผู้นั้นก็ออกไปอย่างมิชชั้ และเพื่อได้ชัยชนะ

ตราประทับดวงที่สอง (สงคราม)

3 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สองนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สองร้องว่า □มาดูเถิด□ 4 และมีม้าอีกตัวหนึ่งออกไปเป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้านี้ได้รับอนุญาตให้นำสันติสุขไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนทั้งปวงรบราฆ่าฟันกัน และผู้นี้ได้รับดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

ตราประทับดวงที่สาม (ความอดอยาก)

5 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สามนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินสัตว์ตัวที่สามร้องว่า □มาดูเถิด□ แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็นและดูเถิด มีม้าดำตัวหนึ่ง และผู้ที่ขี่ม้านั้นถือตราขู 6 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงออกมาจากท่ามกลางสัตว์ทั้งสี่นั้นว่า □ข้าวสาลีราคาทะนานละหนึ่งเดนารีอัน ข้าวบาร์เลย์สามทะนานต่อหนึ่งเดนารีอัน และเจ้าอย่าทำอันตรายแก่น้ำมันและน้ำองุ่น□

ตราประทับดวงที่สี่ (ความตายอันน่ากลัวของประชากรหนึ่งในสี่□)

7 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่สี่นั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสัตว์ตัวที่สี่ร้องว่า □มาดูเถิด□ 8 แล้วข้าพเจ้าก็แลเห็นและดูเถิด มีม้าสีกะเลียวตัวหนึ่ง ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้นมีชื่อว่าความตาย และนรกก็ติดตามเขามาด้วย และได้ให้ทั้งสองนี้มีอำนาจล้างผลาญแผ่นดินโลกได้หนึ่งในสี่ส่วน ด้วยดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยความตาย และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

ตราประทับดวงที่ห้า (เสียงร้องจากดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา)

9 เมื่อพระองค์ทรงแกะตราดวงที่ห้านั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็แลเห็นดวงวิญญาณใต้แท่นบูชา เป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระวาระของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่

เขายึดถือนั้น 10 เขาเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า □โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้บริสุทธิ์และสัตย์จริง อีกร้านเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และตอบสนองให้เลือดของเราต่อคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก □ 11 แล้วพระองค์ทรงประทานเสื้อสีขาวแก่คนเหล่านั้นทุกคน และทรงกำชับเขาให้หยุดพักต่อไปอีกหน่อย จนกว่าเพื่อนผู้รับใช้ของเขา และพวกพี่น้องของเขา จะถูกฆ่าเหมือนกับเขานั้นจะครบจำนวน

ตราประทับดวงที่หก (ความโกลาหลบนแผ่นดินโลกเหตุจากพระพิโรธ □)

12 เมื่อ พระองค์ทรง แกะ ตราดวง ที่ หก นั้น แล้ว ดู เกิด ข้าพเจ้าก็ได้เห็นแผ่นดินไหวใหญ่โต ดวงอาทิตย์ก็กลายเป็นมืดดำดุจผ้ากระสอบขนสัตว์ และดวงจันทร์ก็กลายเป็นสีเลือด 13 และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงบนแผ่นดิน เหมือนต้นมะเดื่ออันหวั่นไหวด้วยลมกล้าจนทำให้ผลหล่นลงไม่ทันสุก 14 ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่เขา ม้วน ขึ้น ไปหมด และภูเขาทุกลูก และเกาะทุก เกาะ ก็เลื่อนไปจากที่เดิม 15 แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต เศรษฐี นายทหารใหญ่ ผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสและเป็นอิสระ ก็ซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและซอกหินตามภูเขา 16 พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและซอกหินว่า □จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ให้พ้นจากพระพิโรธของพระองค์ ผู้ประทับอยู่บนพระที่นั่ง และให้พ้นจากพระพิโรธของพระเมษโปดกนั้น 17 เพราะว่าวันสำคัญแห่งพระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว และผู้ใดจะทนอยู่ได้เล่า □

7

อิสราเอล 144,000 คนจาก 12 ตระกูลได้รับการประทับตรา

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ ข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์สี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ห้ามลมในแผ่นดินโลก ทั้งสี่ทิศไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก ในทะเล หรือที่ต้นไม้ใดๆ

2 แล้วข้าพเจ้าก็เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมา จากทิศตะวันออก ถือดวงตราของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ และท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงอันดังแก่ทูตสวรรค์ทั้งสี่ ผู้ได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น

3 ว่า □จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเลหรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราไว้ที่หน้าผากผู้รับใช้ทั้งหลายของพระเจ้าของเราเสียก่อน □

4 และข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของผู้ที่ได้รับการประทับตรา คือผู้ที่ได้รับการประทับตรานั้น ก็มาจากทุกตระกูลในชนชาติอิสราเอล ได้แสนสี่หมื่นสี่พันคน

5 ผู้ที่มาจากตระกูลยูดาห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลรูเบนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลกาดได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

6 ผู้ที่มาจากตระกูลอาเชอร์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลนัฟทาลีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลมันัสเสห์ได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

7 ผู้ที่มาจากตระกูลสิเมโอนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเลวีได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลอิสสาคารได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน

8 ผู้ที่มาจากตระกูลเศบูลุนได้รับการประทับตราหมื่นสองพันคน ผู้ที่มาจากตระกูลโยเซฟได้รับการประทับตราหมื่นสอง

พันคน ผู้ที่มาจากตระกูลเบนยามินได้การประทับตราหมื่นสองพันคน

การปรากฏของมวลชนที่ได้รับความรอดต่อหน้าพระที่นั่ง

⁹ ต่อจากนั้นมา ข้าพเจ้าก็มองดู และดูเถิด คนมากมาย ถ้ามีผู้ใดจะนับประมาณมิได้เลย มาจากทุกชาติ ทุกตระกูล ประชากร และทุกภาษา คนเหล่านั้นสวมเสื้อสีขาว ถือใบตาล ยืนอยู่หน้าพระที่นั่ง และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก ¹⁰ คนเหล่านั้นร้องเสียงดังว่า □ความรอดมีอยู่ที่พระเจ้าของเราผู้ประทับบนพระที่นั่ง และมีอยู่ที่พระเมษโปดก□ ¹¹ และทูตสวรรค์ทั้งปวงที่ยืนรอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็มลงกราบหน้าพระที่นั่ง และนมัสการพระเจ้า ¹² กล่าวว่า □เอเมน ความสรรเสริญ สง่าราศี ปัญญา การขอบพระคุณ พระเกียรติ อำนาจ และฤทธิเดช จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิตย์ เอเมน□ ¹³ และคนหนึ่ง ในพวกผู้อาวุโสนั้นถามข้าพเจ้าว่า □คนที่สวมเสื้อสีขาวเหล่านี้คือใคร และมาจากไหน□ ¹⁴ ข้าพเจ้าตอบท่านว่า □ท่านเจ้าข้า ท่านก็ทราบอยู่แล้ว□ ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า □คนเหล่านี้คือคนที่มาจากความทุกข์เวทนาครั้งใหญ่ พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระเมษโปดกจนเสื้อผ้านั้นขาวสะอาด ¹⁵ เพราะเหตุนั้นเขาทั้งหลายจึงได้อยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติพระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งจะสถิตอยู่ท่ามกลางเขาเหล่านั้น ¹⁶ พวกเขาจะไม่หิวกระหายอีกเลย แสงแดดและความร้อนจะไม่ส่องต้องเขาอีกต่อไป ¹⁷ เพราะว่าพระเมษโปดกผู้ทรงอยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะทรงเลี้ยงดูเขาไว้ และจะทรงนำเขาไปให้ถึง

น้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะทรงเข็ดน้ำตาทุกหยดจากตา
ของเขาเหล่านั้น□

8

ตราประทับดวงที่เจ็ด (แดรทั้งเจ็ดแห่งการพิพากษา□

1 เมื่อ พระองค์ ทรง แทะ ตรา ดวง ที่ เจ็ด ความ เงียบ ก็
ครอบคลุมสวรรค์อยู่ประมาณ ครึ่ง ชั่วโมง 2 แล้ว ข้าพเจ้า ก็
เห็น ทูตสวรรค์ ทั้งเจ็ด องค์ ที่ ยืน อยู่ เฉพาะ พระพักตร์ พระเจ้า
นั้น ได้รับ พระราชทาน แดร เจ็ด คัน 3 และ ทูตสวรรค์ อีก
องค์ หนึ่ง ถือ กระจก ไฟ ทองคำ ออก มา ยืน อยู่ ที่ แทน และ ทรง
ประทาน เครื่องหอม เป็น อัน มาก แก่ ทูต องค์ นั้น เพื่อ ให้ ถวาย
ร่วมกับ คำอธิษฐาน ของ วิสุทธิชน ทั้ง ปวง บน แทน ทองคำ ที่ อยู่
หน้า พระที่นั่ง นั้น 4 และ คัน เครื่องหอม นั้น ก็ ลอย ขึ้น ไป พร้อม
กับ คำอธิษฐาน ของ วิสุทธิชน ทั้ง หลาย จาก มือ ทูตสวรรค์ ผู้
เบื้อง พระพักตร์ ของ พระเจ้า 5 แล้ว ทูตสวรรค์ องค์ นั้น ก็ นำ
กระจก ไป บรรจุน้ำ ไฟ จาก แทน จน เต็ม และ โยน กระจก นั้น ลง
บน แผ่นดิน โลก และมี เสียง ต่างๆ ฟ้าร้อง ฟ้ำแลบ และ แผ่น
ดิน ไหว 6 และ ทูตสวรรค์ เจ็ด องค์ ที่ ถือ แดร ทั้ง เจ็ด นั้น ต่าง ก็
เตรียมพร้อมที่จะ เป่า

แดรที่หนึ่ง (พิชพันธุ์แห่งแผ่นดินโลกถูกทำลายหนึ่งใน
สาม□

7 เมื่อ ทูตสวรรค์ องค์ แรก เป่า แดร ขึ้น ลูกเห็บ และ ไฟ บน
ด้วย เลือด ก็ ถูก ทิ้ง ลง บน แผ่นดิน ต้น ไม้ ใหม่ ไป หนึ่ง ใน สาม
ส่วน และ หญ้า เขียวสด ใหม่ ไป หมด สิ้น

แดรที่สอง (สัตว์ทะเลถูกทำลายหนึ่งในสาม□

8 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สองเป่าแตรขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนภูเขาใหญ่กำลังลุกไหม้ถูกทิ้งลงไปในทะเล และทะเลนั้นได้กลายเป็นเลือดเสียหนึ่งในสามส่วน 9 สัตว์หึ่งปวงที่มีชีวิตอยู่ในทะเลนั้นตายเสียหนึ่งในสามส่วน และบรรดาเรือกำปั่นแตกเสียหนึ่งในสามส่วน

แตรที่สาม (แม่น้ำและบ่อน้ำพุมีรสขมหนึ่งในสาม□

10 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สามเป่าแตรขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งเป็นเปลวไฟลูกโพลงดจโคมไฟตกจากท้องฟ้า ดาวนั้นตกลงบนแม่น้ำหนึ่งในสามส่วน และตกที่บ่อน้ำพุทั้งหลาย 11 ดาวดวงนี้มีชื่อว่าบอระเพ็ด รสของน้ำกลายเป็นรสขมเสียหนึ่งในสามส่วน และคนเป็นอันมากก็ได้ตายไปเพราะน้ำนั้นกลายเป็นน้ำรสขมไป

แตรที่สี่ (ดวงต่างๆในท้องฟ้ามืดไปหนึ่งในสาม□

12 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่สี่เป่าแตรขึ้น ดวงอาทิตย์ก็ถูกทำลายไปหนึ่งในสามส่วน ดวงจันทร์และดวงดาวทั้งหลายก็เช่นเดียวกันจึงมืดไปหนึ่งในสามส่วน กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งในสามส่วน และกลางคืนก็เช่นเดียวกับกลางวัน 13 แล้วข้าพเจ้าก็มองดูและได้ยินทูตสวรรค์องค์หนึ่งที่บินอยู่ในท้องฟ้า ร้องประกาศเสียงดังว่า □วิบัติ วิบัติ วิบัติ จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงแตรของทูตสวรรค์ทั้งสามองค์กำลังจะเป่าอยู่แล้ว□

9

แตรที่ห้า (ภัยพิบัติจากเหวที่ไม่มีกั้นเหว□

1 เมื่อทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็เห็นดาวดวงหนึ่งตกจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลก และประทานลูกกฤษฎี

แจสำหรับเหวที่ไม่มีก้นเหวให้แก่ดาวดวงนั้น 2 เมื่อเขาเปิดเหวที่ไม่มีก้นเหว นั้น ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากเหวนั้นจนควันที่ 'เตาใหญ่ และดวงอาทิตย์และอากาศก็มืดไป เพราะเหตุควันที่ขึ้นมาจากเหวนั้น 3 มีฝูงตั๊กแตนบินออกจากควันนั้นมายังแผ่นดิน โลก ได้ประทานอำนาจแก่ตั๊กแตนนั้น เหมือนกับอำนาจของแมลงป่องแห่งแผ่นดินโลก 4 และมีคำสั่งแก่มันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้ แต่ให้ทำร้ายคนเหล่านั้นที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขาเท่านั้น 5 และไม่ให้ฆ่าคนเหล่านั้น แต่ให้ทรมานเขาห้าเดือน การทรมานนั้นเป็นการทรมานที่เหมือนกับถูกแมลงป่องต่อย 6 ตลอดเวลาเหล่านั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตายแต่จะไม่พบ เขาอยากที่จะตาย แต่ความตายจะหนีไปจากเขา 7 ตั๊กแตนนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่ผูกเครื่องพร้อมสำหรับออกศึก บนหัวมีสิ่งหนึ่งที่ดูเหมือนมงกุฎทองคำ หน้ามันเหมือนหน้ามนุษย์ 8 ผมมันเหมือนผมผู้หญิง ฟันมันเหมือนฟันสิงโต 9 มันมีทับทรวงเหมือนกับทับทรวงเหล็ก เสียงปีกมันเหมือนเสียงรถม้าเป็นอันมากกรูเข้ารบเข้าศึก 10 มันมีหางเหมือนหางแมลงป่อง และหางมันนั้นมีเหล็กใน มันมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน 11 มันมีทูดแห่งเหวที่ไม่มีก้นเหวนั้นเป็นกษัตริย์ปกครองมัน ที่มีชื่อเรียกในภาษาฮีบรูว่า อาบัดโดน แต่ในภาษากรีกเรียกว่า อปอลลิโยน 12 วิบัติอย่างหนึ่งที่หนึ่งผ่านไปแล้ว ดูเถิด ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะเกิดขึ้นในภายหลัง

แดรที่หก (มนุษย์หนึ่งในสามถูกฆ่าตาย)

13 เมื่อทูดสวรรค์องค์ที่หกเป่าแดรขึ้น ข้าพเจ้าได้ยินเสียงออกมาจากเชิงนอนมุมทั้งสี่ของแท่นทองคำที่อยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า 14 เสียงนั้นสั่งทูดสวรรค์องค์ที่หกที่ถือแดรนี้

๑๖ ว่า ๑๖ จะแก้มัดทูตสวรรค์ทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่ นั่นคือ
 แม่น้ำยูเฟรติส ๑๕ ทูตสวรรค์ทั้งสี่ก็ถูกแก้ปล่อยไป ซึ่งทรง
 เตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือน และปี ที่จะให้ฆ่ามนุษย์เสีย
 หนึ่งในสามส่วน ๑๖ และจำนวนพลทหารม้ามีสองร้อยล้าน
 นี้คือจำนวนที่ข้าพเจ้าได้ยิน ๑๗ ในนิมิตนั้นข้าพเจ้าสังเกตเห็น
 เห็นม้าเป็นดังนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้านั้น ก็มีทับทรวงสีไฟ
 สีพลอยสีแดง และสีกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายนั้นเหมือนหัว
 สิงโต มีไฟและควันและกำมะถันพุ่งออกมาจากปากของมัน
 ๑๘ มนุษย์ถูกฆ่าเสียหนึ่งในสามส่วนด้วยภัยพิบัติสามอย่าง
 นี้ คือ ไฟและควันและกำมะถันที่พุ่งออกมาจากปากมัน
 นั้น ๑๙ เพราะว่าฤทธิ์ของม้านั้นอยู่ที่ปากและหางของมัน
 เหมือนงูและมีหัว สิ่งเหล่านี้ทำให้มันทำร้ายคนได้ ๒๐ มนุษย์
 ทั้งหมดที่เหลืออยู่ ที่มีได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้ ยังไม่ได้
 กลับใจเสียใหม่จากงานที่มีมือเขาได้กระทำ ไม่ได้เลิกบูชาผี
 บูชา ๑ รูปเคารพที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้
 รูปเคารพเหล่านั้นจะดูหรือฟังหรือเดินก็ไม่ได้ ๒๑ และเขา
 ก็มีได้กลับใจเสียใหม่จากการฆาตกรรม และการเวทมนตร์
 การล่วงประเวณี และการลักขโมย

10

ยอห์นได้รับหนังสือม้วนเล็กๆม้วนหนึ่ง

๑ และข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์มากอีกองค์หนึ่ง
 ลงมาจากสวรรค์ มีเมฆคลุมตัวท่าน และมีรุ่งบนศีรษะท่าน
 และหน้าท่านเหมือนดวงอาทิตย์ และเท้าท่านเหมือนเสาไฟ
 ๒ ท่านถือหนังสือเล็กๆม้วนหนึ่งซึ่งคลี่อยู่ในมือของท่าน ท่าน
 วางเท้าขวาของท่านบนทะเล และเท้าซ้ายของท่านบนบก
 ๓ ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโต คำราม เมื่อท่านร้องแล้ว

เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดเสียงก็ดังขึ้น 4 เมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดดังขึ้นแล้ว ข้าพเจ้าจึงลงมือจะเขียน แต่ข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า □จงประทับตราปิดข้อความซึ่งฟ้าร้องทั้งเจ็ดได้ร้องนั้น จงอย่าเขียนข้อความเหล่านั้น□ 5 ฝ่ายทูตสวรรค์องค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้นได้ขมื่อขึ้นสู่ท้องฟ้า 6 และปฏิญาณโดยอ้างพระนามของพระองค์ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ได้ □ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในฟ้าสวรรค์นั้น ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในแผ่นดินโลกนั้น และทรงสร้างทะเล กับสรรพสิ่งซึ่งมีอยู่ในทะเลนั้น□ ว่า จะไม่มีการเนินซ้ำอีกต่อไปแล้ว 7 แต่ในวันแห่งเสียงของทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดนั้น คือเมื่อท่านจะเป่าแตรขึ้น ความลึกลับของพระเจ้าที่พระองค์ได้ตรัสไว้แก่พวกศาสนาดำพยากรณ์ ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์นั้นก็สำเร็จ 8 และพระสุรเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้นตรัสกับข้าพเจ้าอีกว่า □จงไปรับหนังสือ เล็กๆ ม้วน นั้นที่ คีลียู อยู่ในมือของทูตสวรรค์องค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น□ 9 ข้าพเจ้าจึงไปหาทูตสวรรค์องค์นั้นและกล่าวแก่ท่านว่า □ขอหนังสือม้วนเล็กนั้นเถิด□ ท่านจึงตอบข้าพเจ้าว่า □เอาไปเถิด และกินมันเสีย มันจะทำให้ท้องเจ้าขม แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้า มันจะหวานเหมือนน้ำผึ้ง□ 10 ข้าพเจ้ารับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือทูตสวรรค์แล้วก็กินเข้าไป ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้น มันก็หวานเหมือนน้ำผึ้ง แต่เมื่อข้าพเจ้ากินมันเข้าไปแล้ว ทั่วท้องข้าพเจ้าก็ขม 11 และท่านบอกข้าพเจ้าว่า □เจ้าต้องพยากรณ์อีก ต่อชนชาติทั้งหลาย บรรดาประชาชาติ ภาษา และกษัตริย์□

11

การวัดพระวิหารชั้นใน

1 ท่านผู้หนึ่ง จึงเอาไม้ อ้อ ท่อนหนึ่ง ให้ข้าพเจ้า รูป ร่าง เหมือนไม้เรียว และทูตสวรรค์องค์นั้นยืนอยู่กล่าวว่า □จงลุก ขึ้นไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณ คนทั้งหลายซึ่งนมัสการในนั้น 2 แต่ไม่ต้องวัดลานชั้นนอก พระวิหารนั้น เพราะว่าที่นั้น ได้มอบไว้แก่คนต่างชาติแล้ว และเขาจะเหยียบย่ำเมืองบริสุทธิ์ลงได้เท่าตลอดสี่สิบสอง เดือน

คำพยากรณ์ของพยานทั้งสอง

3 และเราจะให้ฤทธิ์อำนาจแก่พยานทั้งสองของเรา และ เขาจะพยากรณ์ตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน นุ่งห่มด้วยผ้า กระสอบ 4 พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกเทศสองต้น และ คันประทีปสองคันที่ตั้งอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า ผู้ทรงเป็น เจ้าแห่งแผ่นดินโลก 5 ถ้าผู้ใดประสงค์จะทำร้ายพยานทั้งสองนั้น ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากเขาเผาผลาญศัตรูผู้นั้น ถ้า ผู้ใดจะทำร้ายพยานทั้งสอง ผู้นั้นก็ต้องตายในลักษณะ นี้ 6 พยานทั้งสองมีฤทธิ์ปิดท้องฟ้าได้ เพื่อไม่ให้ฝนตกใน ระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์ และมีฤทธิ์อำนาจ เหนือน้ำทำให้กลายเป็นเลือดได้ และมีฤทธิ์บันดาลให้ภัย พิบัติต่างๆ กระทบหน้าโลก ก็ครั้งก็ได้ตามความปรารถนาของเขา 7 และเมื่อเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมา จากเหวที่ไม่มีก้นเหวก็จะสู้รบกับเขา จะชนะเขาและจะฆ่า เขาเสีย 8 และศพของเขาจะอยู่ที่ถนนในเมืองใหญ่นั้น ซึ่ง ตามฝ่ายจิตวิญญาณเรียกว่า เมืองโสโดมและอียิปต์ อันเป็น เมืองซึ่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ถูกตรึงด้วย 9 คนหลาย

ชาติ หลายตระกูล หลายภาษา หลายประชาชาติ จะเพ่งดูศพ เขาตลอดสามวันครึ่ง และจะไม่ยอมให้เอาศพนั้นใส่อุโมงค์เลย 10 คนทั้งหลายซึ่งอยู่ในแผ่นดินโลกจะยินดีเพราะเขา และจะสนุกสนานรื่นเริง จะให้ของขวัญแก่กัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองนี้ได้ทรมานคนเหล่านั้นที่อาศัยอยู่ในโลก 11 เมื่อเวลาผ่านไปสามวันครึ่งแล้ว ลมปรายแห่งชีวิตจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขาอีก และเขาก็ลุกขึ้นยืน คนทั้งหลายที่ได้เห็นเขาก็มีความหวาดกลัวเป็นอันมาก 12 คนทั้งหลายได้ยินพระสุรเสียงดังมาจากสวรรค์ ตรัสแก่เขาว่า 13 จงขึ้นมาที่นี่เถิด 14 และพวกศัตรูก็เห็นเขาขึ้นไปในหมู่เมฆสู่สวรรค์

แผ่นดินไหวครั้งใหญ่

13 และในเวลานั้นก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ และเมืองนั้นก็ถล่มลงเสียหนึ่งในสิบส่วน มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่นั้นมีความหวาดกลัวยิ่ง และได้ถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ 14 วิบัติอย่างที่สองก็ผ่านไปแล้ว ดูเถิด วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในไม่ช้านี้แหละ

แดรที่เจ็ด (การประกาศถึงชัยชนะแห่งอาณาจักรของพระคริสต์)

15 และทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลายๆเสียงกล่าวขึ้นดังๆในสวรรค์ว่า 16 17 ราชอาณาจักรทั้งหลายแห่งพิภพนี้ได้กลับเป็นราชอาณาจักรทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา และเป็นของพระคริสต์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงครอบครองตลอดไปเป็นนิตย์ 16 และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คน ซึ่งนั่งในที่นั่งของตนเบื้องพระพักตร์พระเจ้ายิ่งก็ทรุดตัวลงกราบนมัสการพระเจ้า 17 และ

ทูลว่า □โอ ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพ สูงสุด ผู้ทรงดำรง อยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรง อยู่ในกาลก่อน และผู้จะเสด็จมา ในอนาคต ข้าพระองค์ทั้งหลาย ขอบพระคุณ พระองค์ ที่พระองค์ได้ทรง ใช้ฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ และได้ทรงครอบครอง ¹⁸ เหล่าประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์ก็มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไปแล้ว และถึงเวลาที่พระองค์จะทรงประทอนบำเหน็จแก่ผู้รับใช้ของพระองค์ คือพวกศาสนาดพยากรณ์ และวิสุทธิชนทั้งปวง และแก่คนทั้งหลายที่ยำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย และถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะทรงทำลายคนที่ทำลายแผ่นดินโลก □ ¹⁹ แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก ในพระวิหารนั้นเห็นมีหีบพันธสัญญาของพระองค์ แล้วก็มီးฟ้าแลบ และเสียงต่างๆ ฟ้าร้อง แผ่นดินไหว ลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก

12

ผู้หญิงและพญานาค

¹ มีกรรมห้ศจรรยี่ใหญ่ยิ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งมีดวงอาทิตย์เป็นอาภรณ์ มีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้า และบน ศีรษะ มีดวงดาว สิบ สอง ดวง เป็นมงกุฏ ² ผู้หญิง นั้นมีครรภ์ และร้อง ครวญด้วยความเจ็บ ครรภ์ที่ใกล้จะคลอด ³ และมีการมห้ศจรรยี่อีกอย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ ดูเถิด มีพญานาคใหญ่สีแดงตัวหนึ่ง มีเจ็ดหัว และมีสิบเขา และที่หัว เหล่านั้นมี มงกุฏเจ็ดอัน ⁴ หางพญานาคตัวดวงดาวในห้องฟ้าทิ้งลงมาที่แผ่นดินโลกเสียหนึ่งในสามส่วน และ

พญานาคนั้นยืนอยู่เบื้องหน้า ผู้หญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรเมื่อคลอดออกมาแล้ว

บุตรนั้นจะได้ครอบครอง

⁵ หญิงนั้นคลอดบุตรชาย ผู้ซึ่งจะครอบครองประชาชาติ ทั้งปวงด้วยคทาเหล็ก และบุตรนั้นได้ขึ้นไปถึงพระเจ้า ถึงพระที่นั่งของพระองค์ ⁶ และหญิงนั้นก็หนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ที่นางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าได้ทรงจัดเตรียมไว้ให้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูอยู่ที่นั่นตลอดพันสองร้อยหกสิบวัน

มีคาเอลและทูตสวรรค์ของท่านต่อสู้กับซาตาน

⁷ และมีสงครามเกิดขึ้นในสวรรค์ มีคาเอลและพวกทูตสวรรค์ของท่านได้ต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับพวกทูตของมันก็ต่อสู้ ⁸ แต่ฝ่ายพญานาคแพ้ และพวกพญานาคไม่มีที่อยู่ในสวรรค์อีกเลย ⁹ พญานาคใหญ่ซึ่งเป็นงูดึกดำบรรพ์ที่เขาเรียกกันว่า พญามารและซาตาน ผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก พญานาคและพวกทูตของมันก็ถูกผลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลก ¹⁰ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังขึ้นในสวรรค์ว่า ๐ บัดนี้ความรอด และฤทธิ์เดช และราชอาณาจักรแห่งพระเจ้าของเรา และอำนาจพระคริสต์ของพระองค์ได้มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้ที่กล่าวโทษพวกพี่น้องของเราต่อพระพักตร์พระเจ้าของเรา ทั้งกลางวันและกลางคืนนั้น ก็ได้ถูกผลักทิ้งลงมาแล้ว ¹¹ เขาเหล่านั้นชนะพญามารด้วยพระโลหิตของพระเยซูโปดก และโดยคำพยานของพวกเขาเอง และเขาไม่ได้เสียดายที่จะพลีชีพของตน ¹² ฉะนั้นสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์จึงรื่นเริงยินดีเกิด แต่วิบัติจะมีแก่ผู้ที่อยู่ในแผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่าพญามารได้ลงมาหาเจ้าด้วยความโกรธยิ่งนัก เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย ๐

ซาตานข่มเหงหญิงนั้น

13 เมื่อพญานาคนั้นเห็นว่ามันถูกพลักทิ้งลงมาในแผ่นดินโลกแล้ว มันก็ ข่มเหงหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น 14 แต่ทรงประทานปีกนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงนั้น เพื่อให้นางบินหนีหนีเข้าไปในถิ่นทุรกันดารในสถานที่ของนาง จนถึงที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดู ตลอดวาระหนึ่งและสองวาระ และครึ่งวาระ 15 ผู้นั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนน้ำท่วมไหลตามหญิงนั้น เพื่อจะให้พัดหญิงนั้น ไปกับน้ำท่วม 16 แต่แผ่นดินก็ได้ช่วยหญิงนั้นไว้ได้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วสูบน้ำท่วมนั้นที่ พ่น ออกจากปากพญานาคนั้น ลงไป 17 พญานาคโกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับเชื้อสายของนางที่เหลืออยู่นั้น คือผู้ที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซูคริสต์

13

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากทะเล

1 และข้าพเจ้าได้ยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล และเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ที่เขาทั้งสิบนั้นมียมกฤษีอัน และมีชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน 2 สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าได้เห็นนั้น เหมือนเสือดาว และเท้าเหมือนเท้าหมี และปากเหมือนปากสิงโต และพญานาคได้ให้ฤทธิ์ของมัน และที่นั่งของมัน และสิทธิอำนาจอันใหญ่ยิ่งแก่สัตว์ร้ายนั้น 3 ข้าพเจ้าได้เห็นหัวๆหนึ่งของสัตว์ร้ายดูเหมือนถูกฟันปางตาย แต่แผลที่ถูกฟันนั้นรักษาหายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ 4 เขาทั้งหลายได้บูชาพญานาคที่ได้ให้อำนาจแก่

สัตว์ร้ายนั้น เขาได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า □ใครจะเปรียบ ปานสัตว์นี้ได้ และใครสามารถจะทำสงครามกับสัตว์นี้ได้□⁵ และยอมให้สัตว์ร้ายนั้นมีปากที่พูดคำกล่าวร้ายและหมิ่น ประมาท และยอมให้มันใช้อำนาจกระทำอย่างนั้นตลอดสี่สิบสองเดือน⁶ มันกล่าวคำหมิ่นประมาทต่อพระเจ้า เพื่อหมิ่น ประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อพลับพลาของพระองค์ และต่อผู้ที่อยู่ในสวรรค์

สัตว์ร้ายกระทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน

⁷ และยอมให้มันทำสงครามกับพวกวิสุทธิชน และชนะเขา และให้มันมีอำนาจเหนือชนทุกตระกูล ทุกภาษา และทุก ประชาชาติ⁸ และบรรดาคนที่อยู่ในแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนทั้งปวงที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของ พระเมษโปดก ผู้ทรงถูกปลงพระชนม์ตั้งแต่แรกทรงสร้าง โลก⁹ ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด¹⁰ ผู้ใดที่กำหนดไว้ให้ไปเป็น เชลยผู้นั้นก็ต้องไปเป็นเชลย ผู้ใดฆ่าเขาด้วยดาบผู้นั้นก็ ต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความอดทนและความเชื่อ ของพวกวิสุทธิชน

สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากแผ่นดิน

¹¹ และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนพญานาค¹² มันใช้อำนาจของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้นอย่างครบถ้วนต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น ที่มีแผลปางตายแต่รักษาหายแล้ว¹³ สัตว์ร้ายนี้ แสดงการมหัศจรรย์ใหญ่ จนกระทั่งทำให้ไฟตกลงมาจากฟ้าสู่แผ่นดินโลกประจักษ์แก่ตามนุษย์ทั้งหลาย¹⁴ มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่ในโลกด้วยการอัศจรรย์นั้น ซึ่งมันมีอำนาจ

กระทำท่ามกลางสายตาของสัตว์ร้ายตัวเดิมนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่ในโลกสร้างรูปจำลองให้แก่สัตว์ร้าย ที่ถูกฟันด้วยดาบแต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น ¹⁵ และมันมีอำนาจที่จะให้ลมหายใจแก่รูปสัตว์นั้น เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นทั้งพูดได้ และกระทำให้บรรดาคนที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตายได้ ¹⁶ และมันยังได้บังคับคนทั้งปวง ทั้งผู้ใหญ่ผู้น้อย คนมั่งมีและคนจน ไทยและทาส ให้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของเขา ¹⁷ เพื่อไม่ให้ผู้ใดทำการซื้อขายได้นอกจากผู้ที่มีเครื่องหมายนั้น หรือชื่อของสัตว์ร้ายนั้น หรือเลขชื่อของมัน ¹⁸ ในเรื่องนี้จงใช้สติปัญญา ถ้าผู้ใดมีความเข้าใจก็ให้คิดตรึกตรองเลขของสัตว์ร้ายนั้น เพราะว่าป็นเลขของบุคคลผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก

14

ความชื่นชมยินดีของคน 144,000 คน

¹ ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระเมษโปดกทรงยืนอยู่ที่ภูเขาศิโยน และผู้ที่อยู่กับพระองค์มีจำนวนแสนสี่หมื่นสี่พันคน ซึ่งเป็นผู้ที่มีพระนามของพระบิดาของพระองค์เขียนไว้ที่หน้าผากของเขา ² และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงพวกดีดพิณเขาคู่กำลังบรรเลงอยู่ ³ คนเหล่านั้นร้องเพลงราวกับว่า เป็นเพลงบทใหม่ต่อหน้าพระที่นั่ง หน้าสัตว์ทั้งสี่นั้น และหน้าพวกผู้อาวุโส ไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นได้ นอกจากคนแสนสี่หมื่นสี่พันคนนั้น ที่ได้ทรงไถ่ไว้แล้วจากแผ่นดินโลก ⁴ คนเหล่านี้เป็นคนที่มิได้มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าเขาเป็นพวกพรหมจารี พระเมษโปดก

เสด็จไปที่ใด คนเหล่านี้ก็ติดตามเสด็จไปด้วย พวกเขาเป็นผู้ที่ทรงไถ่จากมวลมนุษย์ เป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้าและแด่พระเมษโปดก⁵ ปากเขาไม่กล่าวคำอวยเลย เพราะเขาไม่มีความผิดต่อหน้าพระที่นั่งของพระเจ้า

ทูตสวรรค์องค์แรกประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะ

⁶ แล้วข้าพเจ้าได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งที่บินอยู่ในห้องฟ้า เพื่อประกาศข่าวประเสริฐอันเป็นอมตะแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในโลก แก่ทุกชาติ ทุกตระกูล ทุกภาษา และประชากร⁷ ท่านประกาศด้วยเสียงอันดังว่า □จงยำเกรงพระเจ้า และถวายสง่าราศีแด่พระองค์ เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาแล้ว และจงนมัสการพระองค์ □ผู้ใดทรงสร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล□ และบ่อน้ำพุทั้งหลาย□

ทูตสวรรค์องค์ที่สองประกาศการล่มจมของบาบิโลน

⁸ ทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งตามไปประกาศว่า □บาบิโลนมหานครนั้นล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว เพราะว่ามันครั้นทำให้ประชาชาติทั้งปวงดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลของเธอในการล่วงประเวณี□

ทูตสวรรค์องค์ที่สามประกาศการทรมานเป็นนิรันดร์ของทุกคนที่รับเครื่องหมายและบูชาสัตว์ร้าย

⁹ และทูตสวรรค์ซึ่งเป็นองค์ที่สามตามไปประกาศด้วยเสียงอันดังว่า □ถ้าผู้ใดบูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของตน¹⁰ ผู้นั้นจะต้องดื่มเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธของพระเจ้า ซึ่งไม่ได้ระคนกับสิ่งใด ที่ได้เทลงในถ้วยพระพิโรธของพระองค์ และเขาจะต้องถูกทรมานด้วยไฟและกำมะถันต่อหน้าทูต

สวรรคตผู้บริสุทธิ์ทั้งหลาย และต่อพระพักตร์พระเมษโปดก
 11 และควันแห่งการทรมานของเขาพุ่งขึ้นตลอดไป เป็น
 นิตย์ และผู้ที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และผู้ใดก็ตามที่
 รับเครื่องหมายชื่อของมันจะไม่มี การพักผ่อนเลยทั้งกลางวัน
 และกลางคืน□

พระสัญญาอันมั่นคงสำหรับพวกวิสุทธิชน

12 นี่แหละ คือ ความอดทนของพวกวิสุทธิชน คือ ผู้ที่
 รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และความเชื่อของพระเยซูไว้
 13 และข้าพเจ้าได้ยินพระสุรเสียงจากสวรรคตสั่งข้าพเจ้าว่า
 □จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่บัดนี้สืบไปคนทั้งหลายที่ตายในองค์
 พระผู้เป็นเจ้าจะเป็นสุข□ และพระวิญญาณตรัสว่า □จริง
 อย่างนั้น เพื่อเขาจะได้หยุดพักจากความเหนื่อยยากของเขา
 และการทำงานที่เขาได้กระทำนั้นจะติดตามเขาไป□

การเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก

14 ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด มีเมฆขาว และมีผู้หนึ่ง
 ประทับบนเมฆนั้นเหมือนกับบุตรมนุษย์สวมมงกุฎทองคำบน
 พระเศียร และพระหัตถ์ถือเคียวอันคม 15 และมีทูตสวรรค์อีก
 กองหนึ่งออกมาจากพระวิหารร้องทูลพระองค์ ผู้ประทับ
 บนเมฆนั้นด้วยเสียงอันดังว่า □จงใช้เคียวของพระองค์เก
 ียวไปเถิด เพราะว่าถึงเวลาที่พระองค์จะเกี่ยวแล้ว เพราะว่า
 16 และผลที่จะต้องเก็บเกี่ยวในแผ่นดินโลกนั้นสุกแล้ว□ 16 และ
 พระองค์ผู้ประทับบนเมฆนั้น ได้ทรงหวัดเคียวนั้นบนแผ่นดิน
 โลก และแผ่นดินโลกก็ได้ถูกเกี่ยวแล้ว 17 และทูตสวรรค์อีก
 กองหนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารบนสวรรคตถือเคียวอันคม
 เช่นเดียวกัน 18 และทูตสวรรค์อีกกองหนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟ
 19 ได้ออกมาจากแท่นบูชา และร้องบอกทูตองค์นั้นที่ถือเคียว

คมนั้นด้วยเสียงอันดังว่า □ท่านจงใช้เคียวคมของท่านเกี่ยวเก็บพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลก เพราะลูกองุ่นนั้นสุกดีแล้ว□
 19 ทูตสวรรค์นั้นก็ตัดเคียวบนแผ่นดินโลก และเกี่ยวเกี่ยวพวงองุ่นแห่งแผ่นดินโลก และขว้างลงไป ในบ่อย่าองุ่นอันใหญ่แห่งพระพิโรธของพระเจ้า 20 บ่อย่าองุ่นถูกย้ายภายนอกเมือง และโลหิตไหลออกจากบ่อย่าองุ่นนั้นสูงถึงบังเหียนม้า ไหลนองไปประมาณสามร้อยกิโลเมตร

15

ชั้นทั้งเจ็ดแห่งพระพิโรธของพระเจ้า

1 ข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์อีกประการหนึ่ง ใหญ่ยิ่งและน่าประหลาด คือมี ทูตสวรรค์เจ็ดดวง คือกัยพิบัติเจ็ดดอย่าง อันเป็นกัยพิบัติครั้งสุดท้าย เพราะว่าพระพิโรธของพระเจ้าสิ้นสุดลงด้วยกัยพิบัติเหล่านั้น 2 ข้าพเจ้าเห็นเป็นเหมือนทะเลแก้วปนไฟ และบรรดาคนที่มีชัยต่อสัตว์ร้าย และรูปของมัน และเครื่องหมายของมัน และเลขประจำชื่อของมัน ยืนอยู่บนทะเลแก้วนั้น พวกเขาถือพิณเขาคู่ของพระเจ้า 3 เขาร้องเพลงของโมเสส ซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า และเพลงของพระเมษโปดก ว่า □ข้าแต่พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ใหญ่ยิ่งและมหัศจรรย์นัก ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์แห่งวิสุทธิชนทั้งปวง วิธีทางทั้งหลายของพระองค์ยุติธรรมและเที่ยงตรง 4 โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีผู้ใดบ้างที่จะไม่ยำเกรงพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะว่าพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งปวงจะมานมัสการจำเพาะพระพักตร์พระองค์ เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์ปรากฏแจ่มแล้ว□ 5 ต่อ

จากนี้ข้าพเจ้าได้แลเห็น และดูเถิด พระวิหารของพลับพลา แห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก ⁶ และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ด องค์ที่ถือถ้วยพิบัติทั้งเจ็ด ได้ออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่ง ห่ม ผ้าปาน สีขาว และบริสุทธิ์ และคาดรัด ประคด ทองคำ ⁷ และสัตว์ตัวหนึ่งในสี่ตัวนั้น ได้อาخذขันทองคำเจ็ดใบเต็มด ้วยพระพิโรธของพระเจ้า ผู้ทรงพระชนม์อยู่เป็นนิรันดย์ ส่งให้ แก่ทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้น ⁸ และพระวิหารก็เต็มไปด้วย คว้นซึ่งมาจากสง่าราศีของพระเจ้า และจากฤทธานุภาพ ของพระองค์ และไม่มีผู้ใดสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้น ได้ จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของทูตสวรรค์เจ็ดองค์นั้นจะได้อ สิ้นสุดลง

16

¹ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งทูต สวรรค์ทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า □จงไปเถิด อาخذขันทั้งเจ็ดใบ ที่เต็ม ไปด้วยพระพิโรธของพระเจ้า เทลงบนแผ่นดินโลก□

ขันใบแรก (แผลร้ายที่มีหนอง)

² ทูตสวรรค์องค์แรกจึงออกไปและเทขันของตนลงบน แผ่นดิน โลก และคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และบูชารูปของมัน ก็เกิดเป็นแผลร้ายที่เป็นหนองมีทุกข เวทนาแสนสาหัส

ขันใบที่สอง (ทะเลเป็นเหมือนเลือด)

³ ทูตสวรรค์องค์ที่สองก็เทขันของตนลงในทะเล และทะเล ก็กลายเป็นเหมือนเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งที่มีชีวิตอ ยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

ขันใบที่สาม (แม่น้ำทั้งหลายกลายเป็นเลือด)

4 ทูตสวรรค์องค์ที่สามเทชันของตนลงที่แม่น้ำและบ่อน้ำ พืชปวง และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด 5 และข้าพเจ้า ได้ยินทูตสวรรค์แห่งน้ำร้องว่า โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ดำรงอยู่บัดนี้ และผู้ได้ทรงดำรงอยู่ในกาลก่อน และผู้จะทรงดำรงอยู่ในอนาคต พระองค์ทรงเป็นผู้ชอบธรรม เพราะพระองค์ทรงพิพากษาอย่างนั้น 6 เพราะเขาทั้งหลาย ได้กระทำให้โลหิตของพวกวิสุทธิชนและของพวกศาสดาพยากรณ์ไหลออก และพระองค์ได้ประทานโลหิตให้เขาดื่ม ด้วยเขาทั้งหลายก็สมควรอยู่แล้ว 7 และข้าพเจ้าได้ยินทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่งซึ่งอยู่ที่แท่นบูชาร้องว่า จริงอย่างนั้น พระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงฤทธิ์อันสูงสุด การพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรมแล้ว

ชั้นใบที่สี่ (ความร้อนอันน่ากลัวจากดวงอาทิตย์)

8 ทูตสวรรค์องค์ที่สี่เทชันของตนลงที่ดวงอาทิตย์ และทรงให้อำนาจแก่ดวงอาทิตย์นั้นที่จะคลอกมนุษย์ด้วยไฟ 9 ความร้อนแรงกล้าได้คลอกคนทั้งหลาย และพวกเขาพูดหมิ่นประมาทพระนามของพระเจ้า ผู้ซึ่งมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านั้น และพวกเขาไม่ได้กลับใจและไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์

ชั้นใบที่ห้า (ความมืดในอาณาจักรของสัตว์ร้าย)

10 ทูตสวรรค์องค์ที่ห้าเทชันของตนลงบนที่นั่งของสัตว์ร้ายนั้น และอาณาจักรของมันก็มืดไป คนเหล่านั้นได้กดลิ้นของตนด้วยความเจ็บปวด 11 และพูดหมิ่นประมาทพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวดและเพราะแผลที่มีหนองตามตัวของเขา แต่เขาไม่ได้กลับใจเสียใหม่จากการประพฤติของตน

ชั้นใบที่หก (การเตรียมทางไว้สำหรับพวกกษัตริย์แห่งทิศตะวันออก)

12 ทูตสวรรค์องค์ที่หกเทชั้นของตนลงที่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้งไป เพื่อเตรียมมรรคาไว้สำหรับบรรดา กษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก 13 และข้าพเจ้าเห็นผีโสโครกสามตนรูปร่างคล้ายงูออกมาจากปากพญานาค และออกจากปากสัตว์ร้ายนั้น และออกจากปากของผู้พยากรณ์เท็จ 14 ด้วยว่าผีเหล่านั้นเป็นผีร้ายกระทำการอัศจรรย์ มันออกไปหากษัตริย์ทั้งปวงแห่งแผ่นดินโลกคือทั่วพิภพ เพื่อให้บรรดา กษัตริย์เหล่านั้นร่วมกันทำสงครามในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด 15 **จงดูเถิด เราจะมาเหมือนขโมย ผู้ที่เฝ้าระวังให้ดีและรักษาเสื้อผ้าของตนจะเป็นสุข เกือบกว่าผู้นั้นจะเดินเปลือยกาย และคนทั้งหลายจะได้เห็นความน่าละอายของเขา** 16 และมันให้เขาทั้งหลายชุมนุมที่ตำบลหนึ่ง ซึ่งภาษาฮีบรูเรียกว่า อารมาเกตโดน

ชั้นใบที่เจ็ด (ความพินาศของบาบิโลน)

17 ทูตสวรรค์องค์ที่เจ็ดได้เทชั้นของตนลงในอากาศ และมีพระสุรเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารแห่งสวรรค์ว่า **สำเร็จแล้ว** 18 และเกิดมีเสียงต่างๆ มีฟ้าร้อง มีฟ้าแลบ และเกิดแผ่นดินไหวครั้งใหญ่ ซึ่งตั้งแต่มีมนุษย์เกิดมาบนแผ่นดินโลก ไม่เคยมีแผ่นดินไหวร้ายแรงและยิ่งใหญ่เช่นนั้นเลย 19 มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และบ้านเมืองของนานาชาติก็ล่มจม มหานครบาบิโลนนั้นก็อยู่ในความทรงจำต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้า เพื่อจะให้นครนั้นดื่มถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธอันใหญ่หลวงของพระองค์ 20 และบรรดาเกาะต่างๆก็หนีหายไป และภูเขาทั้ง

หลายก็ไม่มีผู้ใดพบ ²¹ และมีลูกเห็บใหญ่ตกลงมาจากฟ้าถูกคนทั้งปวง แต่ละก้อนหนักประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะว่าภัยพิบัติจากลูกเห็บนั้นร้ายแรงยิ่งนัก

17

การพิพากษาลงโทษแม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย

¹ ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบนั้นมาหาข้าพเจ้า และพูดว่า □ เชิญมาที่นี่เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูการพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย ² คือหญิงที่บรรดากษัตริย์ทั่วแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่ในแผ่นดินโลกก็ได้มัวเมาด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของเธอ □ ³ ทูตสวรรค์องค์นั้นได้นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญูญาณ และข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งมีชื่อหลายชื่อเป็นคำหมิ่นประมาทเต็มไปทั้งตัว มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา ⁴ หญิงนั้นนั่งห่มด้วยผ้าสีม่วงและสีแดงเข้ม และประดับด้วยเครื่องทองคำ เพชรพลอยต่างๆ และไข่มุก หญิงนั้นถือถ้วยทองคำที่เต็มด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียนและของโสโครกแห่งการล่วงประเวณีของตน ⁵ และที่หน้าผากของหญิงนั้นเขียนชื่อไว้ว่า □ ความลึกลับ บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่แห่งสิ่งทั้งปวงที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก □ ⁶ และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้น เมามายด้วยโลหิตของพวกวิสุทธิชน และโลหิตของคนทั้งหลายที่พลีชีพเพื่อเป็นพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นแล้ว ข้าพเจ้าก็อัศจรรย์ใจยิ่ง

นัก 7 ทูตสวรรค์องค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า □ เหตุใดในท่านจึงอัสจรรย์ใจ ข้าพเจ้าจะบอกให้ท่านรู้ถึงความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของหญิงนั้น

กษัตริย์ทั้งหลายเป็นพันธมิตรกับปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์

8 สัตว์ร้ายที่ท่าน ได้เห็นนั้น เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้ มิได้เป็น และมันจะขึ้นมาจากเหวที่ไม่มีก้นเหวเพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่ง ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกทรงสร้างโลกนั้น ก็จะอัสจรรย์ใจ เมื่อเขาเห็นสัตว์ร้าย ซึ่ง ได้เป็นอยู่ในกาลก่อน แต่บัดนี้มิได้เป็น และกำลังจะเป็น 9 นี้ ต้องใช้สติปัญญา หัวทั้งเจ็ดนั้น คือภูเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่ 10 และมีกษัตริย์เจ็ดองค์ ซึ่งห้าองค์ได้ล่วงไปแล้ว องค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ และอีกองค์หนึ่งนั้นยังมิได้เป็นขึ้น และเมื่อเป็นขึ้นมาแล้ว จะต้องดำรงอยู่ชั่วขณะหนึ่ง 11 สัตว์ร้ายที่เป็นแล้วเมื่อก่อน แต่เดี๋ยวนี้ไม่ได้เป็นนั้นก็เป็นทีแปด แต่ก็ยังเป็นองค์หนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และจะ ไปสู่ความพินาศ 12 เขาทั้งสิบเขาที่ท่าน ได้เห็นนั้นคือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้เสวยราชสมบัติ แต่จะรับอำนาจอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายนั้นหนึ่งชั่วโมง 13 กษัตริย์ทั้งหลายนั้นมีน้ำพระทัยอย่างเดียวกัน และทรงมอบฤทธิและอำนาจของตนไว้แก่สัตว์ร้ายนั้น 14 กษัตริย์เหล่านี้ จะกระทำสงครามกับพระเมษโปดก และพระเมษโปดกจะทรงชนะพวกเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นพระมหากษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และผู้ที่อยู่กับพระองค์นั้น เป็นผู้ที่พระองค์ได้ทรงเรียก และทรงเลือกไว้ และเป็นผู้ที่สัตย์ชื่อ □ 15 และทูตสวรรค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า □ น้ำมากหลายที่ท่าน ได้เห็น

หญิงแพศยานั่งอยู่นั้น ก็คือชนชาติ มวลชน ประชาชาติ และภาษาต่างๆ 16 เขาสืบเขาที่ท่านได้เห็นอยู่บนสัตว์ร้าย จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น จะกระทำให้นางโดดเดี่ยว อ่างว้างและเปลือยกาย และจะกินเนื้อของหญิงนั้น และเผา นางเสียด้วยไฟ 17 เพราะว่าพระเจ้าทรงดลใจเขาให้กระทำตามพระทัยของพระองค์ โดยการทรงทำให้พวกเขา มีความคิดอย่างเดียวกัน และมอบอาณาจักรของเขาให้แก่สัตว์ร้ายนั้น จนถึงจะสำเร็จตามพระวจานะของพระเจ้า 18 และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นก็คือนครใหญ่ ที่มีอำนาจเหนือกษัตริย์ทั้งหลายทั่วแผ่นดินโลก□

18

นครบาบิโลนล่มจม

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าก็ได้เห็นทูตสวรรค์อีกองค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ ท่านมีอำนาจใหญ่ยิ่ง และรัศมีของท่าน ได้ทำให้แผ่นดินโลกสว่างไป 2 ท่านได้ร้องประกาศด้วยเสียงก็ก้องว่า □บาบิโลนมหานครล่มจมแล้ว ล่มจมแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของผีปิศาจ เป็นที่คุมขังของผีโสโครกทุกอย่าง และเป็นกรงของนกทุกอย่างที่ไม่สะอาด และน่าเกลียด 3 เพราะว่าประชาชาติทั้งปวงได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งความเดือดดาลในการล่วงประเวณีของนครนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น และพ่อค้าทั้งหลายแห่งแผ่นดินโลกก็ได้มั่งมีขึ้นด้วยทรัพย์ฟุ่มเฟือยของนครนั้น□ 4 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งประกาศมาจากสวรรค์ว่า □ชนชาติของเรา จงออกมาจากนครนั้นเถิด เพื่อท่านทั้งหลายจะไม่มีส่วนในการบาปของนครนั้น และเพื่อท่านจะไม่ต้องรับภัยพิบัติที่จะเกิดแก่นครนั้น 5 เพราะว่าบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นถึงสวรรค์แล้ว และ

พระเจ้าได้ทรงจำความชั่วช้าแห่งนครนั้นได้ 6 นครนั้นได้ให้ผลอย่างไร ก็จงให้ผลแก่นครนั้นอย่างนั้น และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยที่นครนั้นได้ผสมไว้ก็จงผสมลงเป็นสองเท่าให้นครนั้น 7 นครนั้นได้เยอหยิ่งจองหองและมีชีวิตอย่างหรูหรามากเท่าใด ก็จงให้นครนั้นได้รับการทรมานและความระทมทุกข์มากเท่านั้น เพราะฉะนั้นนครนั้นทะนงใจว่า □เราดำรงอยู่ในตำแหน่งราชินี ไม่ใช่หญิงม่าย เราจะไม่ประสบความระทมทุกข์เลย□ 8 เหตุฉะนั้น ภัยพิบัติต่างๆของนครนั้นจะเกิดขึ้นในวันเดียว ความตาย และความระทมทุกข์ การกันดารอาหาร และไฟจะเผานครนั้นให้พินาศหมดสิ้น เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงพิพากษานครนั้น ทรงอานุภาพยิ่งใหญ่□

กษัตริย์และพ่อค้า แห่ง แผ่นดิน โลก คร่ำครวญ ต่อ บาบิโลน

9 บรรดากษัตริย์แห่ง แผ่นดิน โลก ที่ได้ ล่วงประเวณี กับนครนั้น และได้มีชีวิตอย่างหรูหรา ร่วมกันนั้น เมื่อ ได้เห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้น ก็ จะพิลาปรำ ให้คร่ำครวญ เพราะนครนั้น 10 พวกกษัตริย์จะยืนอยู่แต่ห่างๆ เพราะกลัวภัยแห่งการทรมาน ของนครนั้น และ จะกล่าว ว่า □อนิจจา เอ๋ย อนิจจา เอ๋ย บาบิโลนมหานครที่ยิ่งใหญ่ นครที่แข็งแกร่ง เพราะเจ้าได้รับการพิพากษาโทษให้พินาศไปภายในชั่ว โมงเดียวเท่านั้น□ 11 บรรดาพ่อค้า ใน แผ่นดิน โลก จะ ร่ำ ให้ คร่ำครวญ เพราะนครนั้น เพราะว่า ไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว 12 สินค้าเหล่านั้นคือ ทองคำ เงิน เพชรพลอยต่างๆ ไข่มุก ผ้า ป่านเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด บรรดาภาษาคนที่ทำด้วยงา บรรดาภาษาคนไม้ที่มีราคา

มาก ภาชนะทองสัมฤทธิ์ ภาชนะเหล็ก ภาชนะหินอ่อน 13
 อบเชย เครื่องเทศ เครื่องหอม กายาน เหล้าองุ่น น้ำมัน ยอด
 แป้ง ข้าวสาลี สัตว์ต่างๆ แกะ ม้า รถรบ และทาส และชีวิต
 มนุษย์ 14 และผลซึ่งจิตของเจ้ากระหายใคร่ได้นั้นก็ล่องพ้น
 ไปจากเจ้าแล้ว สิ่งสารพัดอันวิเศษยิ่งและทรูหราภิพินาศ
 ไปจากเจ้าแล้ว และเจ้าจะไม่ได้พบมันอีกเลย 15 บรรดา
 พ่อค้าที่ได้ขายสิ่งของเหล่านั้น จนเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น
 จะยืนอยู่แต่ไกลเพราะกลัวภัยจากการทรมานของนครนั้น
 พวกเขาจะร้องให้คร่ำครวญด้วยเสียงดัง 16 ว่า โอินิจจาเอ๋ย
 อินิจจาเอ๋ย มหานครนั้น ที่ได้นุ่งหม้อผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสี
 ม่วง และผ้าสีแดงเข้ม ที่ได้ประดับด้วยทองคำ เพชรพลอย
 ต่างๆและไข่มุกนั้น 17 เพียงในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติอัน
 ยิ่งใหญ่ นั้นก็ พินาศสูญ ไปสิ้น□ และนายเรือทุกคน คนที่
 โดยสารเรือ พวกลูกเรือ และคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเล
 ก็ได้ยืนอยู่แต่ห่างๆ 18 และเมื่อคนเหล่านั้นได้เห็นควันไฟที่
 ไหม้นครนั้นก็ร้องว่า □นครใดเล่าจะเป็นเหมือนมหานครนี้□
 19 และเขาทั้งหลายก็ไปรยผงคลีลงบนศีรษะของตน พลาง
 ร้องให้คร่ำครวญว่า โอินิจจาเอ๋ย อินิจจาเอ๋ย มหานครนั้น
 อันเป็นที่ ซึ่งคนทั้งปวงที่มีเรือกำปั่นเดินทะเล ได้กลายเป็น
 คนมั่งมีด้วยเหตุจากสิ่งของมีค่าของนครนั้น เพราะภายใน
 ชั่วโมงเดียวนครนั้นก็เป็นที่รกร้างไป□

การชื่นชมยินดีในสวรรค์ต่อการพิพากษาของพระเจ้า

20 เมืองสวรรค์ พวกอัครสาวกอันบริสุทธิ์ และพวกศาสดา
 พยากรณ์ทั้งหลาย จงรำเรงยินดีเพราะนครนั้นเกิด เพราะ
 พระเจ้าทรงแก้แค้นต่อนครนั้นให้ท่านทั้งหลายแล้ว 21 แล้ว
 ๓ สวรรค์องค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก ก็ได้ยกหินก้อนหนึ่งเหมือน
 หินโมใหญ่ทุ่มลงไปในทะเลแล้วว่า □บาบิโลนมานครนั้น

จะถูกทุ้มลงโดยแรงอย่างนี้แหละ และจะไม่มีใครเห็นนครนั้นอีกต่อไปเลย 22 และจะไม่มีใครได้ยินเสียงนักตีตีพิณ เขาคู่ นักเล่นมโหรี นักเป่าปี่ และนักเป่าแตร ในเจ้าอีกต่อไป และในเจ้าจะไม่มีช่างในวิชาช่างต่างๆอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงโม่แป้งในเจ้าอีกต่อไป 23 และในเจ้าจะไม่มีแสงประทีปส่องสว่างอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยินเสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในเจ้าอีกต่อไป เพราะว่าบรรดาพ่อค้าของเจ้าได้เป็นคนใหญ่โตแห่งแผ่นดินโลกแล้ว และโดยวิหยาคมของเจ้า ได้ล่อลวงบรรดาประชาชาติให้ลุ่มหลง 24 และในนครนั้นเขาได้พบโลหิตของพวกศาสนาดำพยากรณ์และพวกวิสุทธิชน และบรรดาคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก□

19

อาเลลูยาบนสวรรค์

1 ภายหลังเหตุการณ์เหล่านี้ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังกึกก้องของฝูงชนจำนวนมากในสวรรค์ร้องว่า □อาเลลูยา ความรอดส่งาราศี พระเกียรติ และฤทธิ์เดชจงมีแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเรา 2 □เพราะว่าการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและชอบธรรม□ พระองค์ได้ทรงพิพากษาลงโทษหญิงแพศยาคนสำคัญนั้น ที่ได้กระทำให้แผ่นดินโลกชั่วไปด้วยการลวงประเวณีของนาง และ □พระองค์ได้ทรงแก้แค้นผู้หญิงนั้นเพื่อทดแทนโลหิตแห่งพวกผู้รับใช้ของพระองค์□ □ 3 คนเหล่านั้นร้องอีกครั้งว่า □อาเลลูยา □ควันไฟที่เกิดจากนครนั้นพุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์□ □ 4 และพวกผู้เอาวูโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสัตว์ทั้งสี่นั้น ก็ได้ทรุดตัวลงนมัสการพระเจ้า ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้นและร้องว่า □เอเมน อาเลลูยา□ 5 และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า □□ท่านทั้งหลายที่เป็นผู้รับใช้

ของพระองค์ และผู้ที่ยำเกรงพระองค์ ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา □ □ 6 แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงดุจเสียงฝูงชนเป็นอันมาก ดุจเสียงน้ำมากหลาย และดุจเสียงฟ้าร้องสนั่นว่า □ อาเลลูยา เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ทรงครอบครองอยู่

การเล็งสมรสอันพิเศษของพระเมษโปดก

7 ขอให้เราทั้งหลายรำเริงยินดีและถวายพระเกียรติแด่พระองค์ เพราะว่าถึงเวลามงคลสมรสของพระเมษโปดกแล้ว และมเหสีของพระองค์ได้เตรียมตัวพร้อมแล้ว 8 และทรงโปรดให้เธอสวมผ้าป่านเนื้อละเอียด สะอาดและขาว เพราะผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นเป็นความชอบธรรมของพวกวิสุทธิชน □ 9 และทูตสวรรค์องค์นั้นสั่งข้าพเจ้าว่า □ จงเขียนไว้เถิดว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลายที่ได้รับเชิญมาในการมงคลสมรสของพระเมษโปดก □ และท่านบอกข้าพเจ้าว่า □ ถ้อยคำเหล่านี้เป็นพระดำรัสแท้ของพระเจ้า □ 10 แล้วข้าพเจ้าได้ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะนมัสการท่าน แต่ท่านได้กล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า □ อย่าเลย ข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เหมือนอกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านที่ยึดถือคำพยานของพระเยซู จงนมัสการพระเจ้าเถิด เพราะว่าคำพยานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการพยากรณ์ □

การเสด็จกลับมาสู่แผ่นดินโลกของพระคริสต์พร้อมด้วยเหล่าพลโยธาของพระองค์

11 แล้วข้าพเจ้าได้เห็นสวรรค์เปิดออก และดูเถิด มีม้าขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า □ สัตย์ซื่อและสัตย์จริง □ พระองค์ทรงพิพากษาและกระทำสงครามด้วยความชอบธรรม 12 พระเนตรของพระองค์ดุจเปลวไฟ และบนพระเศียรของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน และพระองค์ทรง

มีพระนามจารึกไว้ซึ่งไม่มีผู้ใดรู้จักเลย นอกจากพระองค์เอง 13 พระองค์ทรงฉลองพระองค์ที่จุ่มเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ □พระวาตะของพระเจ้า□ 14 เหล่าพลโยธาในสวรรค์สวมอาภรณ์ผ้าปานเนื้อละเอียด ขาวและสะอาด ได้นั่งบนหลังม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป 15 มีพระแสงคมออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ทรงฟันฟาดบรรดานานาประชาชาติด้วยพระแสงนั้น และพระองค์จะทรงครอบครองเขาด้วยคทาเหล็ก พระองค์จะทรงเหยียบบ่อยา อองุ่น แห่ง พระพิโรธ อัน เนิยบ ขาด ของพระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด 16 พระองค์ทรงมีพระนามจารึกที่ฉลองพระองค์ และที่ต้นพระอุรุของพระองค์ว่า □พระมหากษัตริย์แห่งมหากษัตริย์ทั้งปวงและเจ้านายแห่งเจ้านายทั้งปวง□

การชุมนุมของฝูงนกในท้องฟ้า

17 แล้ว ข้าพเจ้าเห็น ทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ยืน อยู่บน ดวงอาทิตย์ ท่านร้องประกาศแก่คนทั้งปวงที่บินอยู่ในท้องฟ้า ด้วยเสียงอันดังว่า □จงมาประชุมกันในการเลี้ยงของพระเจ้า ยิ่งใหญ่ 18 เพื่อจะได้กินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนมีบรรดาศักดิ์ เนื้อม้า และเนื้อคนที่นั่งบนม้า และเนื้อประชาชนทั้ง ไทยและทาส ทั้งผู้น้อยและผู้นใหญ่□ 19 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายนั้น และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก พร้อมทั้งพลรบของกษัตริย์เหล่านั้น มาประชุมกัน จะทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า และกับพลโยธาของพระองค์

ปลายทางปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์ ผู้พยากรณ์เท็จ และกองทัพของเขา

20 สัตว์ร้ายนั้น ถูกจับพร้อมด้วยผู้พยากรณ์เท็จ ที่ได้กระทำการอัศจรรย์ต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น และใช้การอัศจรรย์

นั้น ล่องลง คนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้ายนั้น และบุชารูปของมัน สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เห็นถูกทิ้งทิ้งเป็นลงในบึงไฟที่ใหม่ด้วยกำมะถัน ²¹ และคนที่เหลืออยู่นั้น ก็ถูกฆ่าด้วยพระแสงที่ออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ผู้ทรงมานั้นเสีย และนกทั้งปวงก็กินเนื้อของคนเหล่านั้นจนอิม

20

ชาตานถูกขังไว้พันปี

¹ แล้วข้าพเจ้าเห็นทูตสวรรค์องค์หนึ่ง ลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้นและถือโซ่ใหญ่ ² และท่านได้จับพญานาค ซึ่งเป็นงูตีดำบรรพ์ ผู้ซึ่งเป็นพญามารและชาตาน และสามมันไว้พันปี ³ แล้วทิ้งมันลงในเหวที่ไม่มีกั้นเหวนั้น แล้วได้ลั่นกุญแจประตูปะทรา เพื่อไม่ให้มันล่องลงบรรดาประชาชาติได้อีกต่อไป จนครบกำหนดพันปีแล้วหลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกไปชั่วขณะหนึ่ง

การฟื้น ขึ้น ของ คริสเตียน เพื่อ ครอบ ครอบ ร่วมกับ พระ คริสต์

⁴ ข้าพเจ้าได้เห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งบนบัลลังก์นั้น ทรงมอบให้เป็นผู้ที่จะพิพากษา และข้าพเจ้ายังได้เห็นดวงวิญญาณของคนทั้งปวงที่ถูกตัดศีรษะ เพราะเป็นพยานของพระเยซู และเพราะพระวณะของพระเจ้า และเป็นผู้ที่ไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายนั้น หรือรูปของมัน และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา คนเหล่านั้น กลับมีชีวิตขึ้นมาใหม่ และได้ครอบ ครอบ ร่วมกับ พระคริสต์เป็นเวลาพันปี ⁵ แต่คนอื่นๆ ที่ตายแล้ว ไม่ได้กลับมีชีวิตอีกจนกว่าจะครบกำหนดพันปี นี้แหละคือการฟื้น

จากความตาย ครั้งแรก 6 ผู้ใดที่ได้มีส่วนในการฟื้นจากความตาย ครั้งแรก ก็เป็นสุข และบริสุทธิ์ ความตาย ครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือคนเหล่านั้น แต่เขาจะเป็นปุโรหิตของพระเจ้า และของพระคริสต์ และจะครอบครองร่วมกับพระองค์ตลอดเวลาพันปี

การกบฏในยุคพันปี ชาตานถูกทิ้งลงในรก

7 ครั้นพันปีล่วงไปแล้ว ก็จะปล่อยชาตานออกจากคุกที่ขังมันไว้ 8 และมันจะออกไปล่องวงบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นที่ศอกของแผ่นดินโลก คือโกกและมาโกก ให้คนมาชุมนุมกันทำศึกสงคราม จำนวนคนเหล่านั้นมากมายดุจเม็ดทรายที่ทะเล 9 และคนเหล่านั้นยกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพบกของพวกวิสุทธิชน และเมืองอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟได้ตกลงมาจากพระเจ้าออกจากสวรรค์ เผาผลาญคนเหล่านั้น 10 ส่วนพญามารที่ล่องวงเขาเหล่านั้นก็ ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่สัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์เท็จจอยุ่ที่นั่น และมันต้องทนทุกข์ทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

การพิพากษาบนพระที่นั่งใหญ่สีขาว

11 ข้าพเจ้าได้เห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งนั้น และแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศก็อันตรธานไปจากพระพักตร์พระองค์ และไม่มีที่อยู่สำหรับแผ่นดินโลกและฟ้าอากาศนั้นต่อไปเลย 12 ข้าพเจ้าได้เห็นบรรดาผู้ที่ตายแล้ว ทั้งผู้น้อยและผู้ใหญ่ ยืนอยู่จำเพาะพระพักตร์พระเจ้า และหนังสือต่างๆก็เปิดออก หนังสืออีกม้วนหนึ่งก็เปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต และผู้ที่ตายไปแล้วก็ถูกพิพากษาตามข้อความที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น

ตามที่เขาได้กระทำ 13 ทะเลก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่ตายในทะเล ความตายและนรกก็ส่งคืนคนทั้งหลายที่อยู่ในที่เหล่านั้น และคนทั้งหลายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตนหมดทุกคน 14 แล้วความตายและนรกก็ถูกผลักทิ้งลงไปใบบึงไฟ นี่แหละเป็นความตายครั้งที่สอง 15 และผู้ใดที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต ผู้นั้นก็ถูกทิ้งลงไปใบบึงไฟ

21

เยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ลอยลงมาจากพระเจ้า

1 ข้าพเจ้าได้เห็นท้องฟ้าใหม่และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะท้องฟ้าเดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปหมดสิ้นแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกแล้ว 2 ข้าพเจ้า คือยอห์น ได้เห็นเมืองบริสุทธิ คือกรุงเยรูซาเล็มใหม่ เลื่อนลอยลงมาจากพระเจ้าและจากสวรรค์ กรุงนี้ได้จัดเตรียมไว้พร้อมแล้ว เหมือนอย่างเจ้าสาวแต่งตัวไว้สำหรับสามี

พลับ พลา ของ พระเจ้า อยู่ กับ มนุษย์ และ สิ่ง สาร พัด ถูก สร้าง ขึ้น ใหม่

3 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังมาจากสวรรค์ว่า □ ดูเถิด พลับพลาของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว พระองค์จะทรงสถิตกับเขา เขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ และพระเจ้าเองจะประทับอยู่กับเขา และจะทรงเป็นพระเจ้าของเขา 4 พระเจ้าจะทรงเช็ดน้ำตาทุกๆหยดจากตาของเขา ความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความคร่ำครวญ การร้องไห้ และการเจ็บปวด จะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นได้ผ่านพ้นไปแล้ว □ 5 พระองค์ผู้ประทับบนพระที่นั่งตรัสว่า □ ดูเถิด เราสร้างสิ่งสารพัดขึ้นใหม่ □ และพระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ จงเขียนไว้เถิด เพราะว่าถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์จริงและสัตย์ซื่อ

□ 6 พระองค์ตรัสกับข้าพเจ้าว่า □ สำเร็จแล้ว เราเป็นอัลฟา และโอเมกา เป็นปฐมและอวสาน ผู้ใดกระหาย เราจะให้ผู้นั้นดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย 7 ผู้ใดมีชัยชนะ ผู้นั้นจะได้รับสิ่งสารพัดเป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นบุตรของเรา 8 แต่คนขลาด คนไม่เชื่อ คนที่น่าสะอิดสะเอียน ขาดกร คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนทั้งปวงที่พุดมูสานั้น จะได้รับส่วนของตนในบึงที่เผาไหม้ด้วยไฟและกำมะถัน นั่นคือความตายครั้งที่สอง □

แบบของเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์

9 ทูตสวรรค์องค์หนึ่งในบรรดาทูตสวรรค์เจ็ดองค์ที่ถือขันเจ็ดใบ อันเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายทั้งเจ็ดประการนั้น ได้มาพุดกับข้าพเจ้าว่า □ เชิญมานี้เถิด ข้าพเจ้าจะให้ท่านดูเจ้าสาวที่เป็นนมเหสีของพระเมษโปดก □ 10 ท่านได้นำข้าพเจ้าโดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และได้สำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นเมืองใหญ่นั้น คือกรุงเยรูซาเล็มอันบริสุทธิ์ ซึ่งกำลังลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า 11 เมืองนั้นประกอบด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ไสสว่างดจพลอยมณีอันหาค่ามิได้ เช่นเดียวกับพลอยหยกอันสุกใสเหมือนแก้วผลึก 12 เมืองนี้มีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีทูตสวรรค์สิบสององค์ และที่ประตูนั้นจารึกเป็นชื่อตระกูลของชนชาติอิสราเอลสิบสองตระกูล 13 ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตู ทางด้านตะวันตกมีสามประตู 14 และกำแพงเมืองนั้นมีฐานสิบสองฐาน และที่ฐานนั้นจารึกชื่ออัครสาวกสิบสองคนของพระเมษโปดก 15 ทูตสวรรค์องค์ที่พุดกับข้าพเจ้านั้น ถือไม้

วัดทองคำเพื่อจะวัดเมือง และวัดประตูและกำแพงของเมืองนั้น 16 เมืองนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างยาวเท่ากันและท่านเอาไม้วัดเมืองนั้น ได้สองพันสี่ร้อยกิโลเมตร กว้างยาวและสูงเท่ากัน 17 ท่านวัดกำแพงเมืองนั้น ได้เจ็ดสิบสองเมตร ตามมาตรฐานวัดของมนุษย์ ซึ่งเป็นมาตรฐานวัดของทูตสวรรค์องค์นั้น 18 กำแพงเมืองนั้นก่อด้วยพลอยหยก และเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ สุกใสดจแก้ว 19 ฐานของกำแพงเมืองนั้นประดับด้วยเพชรพลอยทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นพลอยหยกที่สองไพฑูรย์ ที่สามหินควีตซ์ไปรงแสง ที่สี่มรกต 20 ที่ห้าโกเมน ที่หกทับทิม ที่เจ็ดเพชรสีเขียว ที่แปดพลอยเขียว ที่เก้าบุษราคัม ที่สิบหยก ที่สิบเอ็ดพลอยสีแดง ที่สิบสองเป็นพลอยสีม่วง 21 ประตูทั้งสิบสองประตูนั้นเป็นไข่มุกสิบสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในเมืองนั้นเป็นทองคำบริสุทธิ์ ไสราวกับแก้ว

พระเจ้าสถิตอยู่กับมนุษย์ ประตูเมืองสวรรค์จะไม่ปิดเลย

22 ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในเมืองนั้นเลย เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้า ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด และพระเมษโปดกทรงเป็นพระวิหารในเมืองนั้น 23 เมืองนั้นไม่ต้องการแสงของดวงอาทิตย์และดวงจันทร์ เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของเมืองนั้น และพระเมษโปดกทรงเป็นความสว่างของเมืองนั้น 24 บรรดาประชาชาติที่รอดแล้วจะเดินไปในท่ามกลางแสงสว่างของเมืองนั้น และบรรดาภคัตริย์ในแผ่นดินโลกจะนำสง่าราศีและเกียรติของตนเข้ามาในเมืองนั้น 25 ประตูเมืองทุกประตูจะไม่ปิดเลยในเวลากลางวัน ด้วยว่าจะไม่มีเวลากลางคืนในเมืองนั้นเลย 26 และคนทั้งหลายจะนำสง่าราศีและเกียรติของบรรดาประชาชาติเข้ามาในเมืองนั้น 27 สิ่งใดที่เป็นมลทิน หรือผู้ใดก็ตามที่กระทำสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพุดมสาจะเข้าไปในเมืองไม่ได้เลย

เว้นแต่เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้

22

แม่น้ำแห่งชีวิตและต้นไม้แห่งชีวิต

1 ท่านได้ชี้ให้ข้าพเจ้าดูแม่น้ำบริสุทธิ ที่มีน้ำแห่งชีวิตใสเหมือนแก้วผลึก ไหลออกมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดก 2 ท่ามกลางถนนในเมืองนั้น และริมแม่น้ำทั้งสองฟากมีต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งออกผลสิบสองชนิด ออกผลทุกๆเดือน และใบของต้นไม้สำหรับรักษาบรรดาประชาชาติให้หาย 3 จะไม่มีการสาปแช่งใดๆอีกต่อไป พระที่นั่งของพระเจ้า และของพระเมษโปดกจะตั้งอยู่ในเมืองนั้น และบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์จะปรนนิบัติพระองค์ 4 เขาเหล่านั้นจะเห็นพระพักตร์พระองค์ และพระนามของพระองค์จะประทับอยู่ที่หน้าผากเขา 5 กลางคืนจะไม่มีที่นั่น เขาไม่ต้องการแสงเทียนหรือแสงอาทิตย์ เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าทรงประทานแสงสว่างแก่เขา และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ 6 และทูตสวรรค์องค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า □ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำสัตย์ซื่อและสัตย์จริง และองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าแห่งพวกศาสดาพยากรณ์อันบริสุทธิ์ ได้ทรงใช้ทูตสวรรค์ของพระองค์สำแดงแก่บรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ถึงเหตุการณ์ทั้งปวงซึ่งจะอุบัติขึ้นในไม่ช้า □ 7 □ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว ผู้ใดที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ก็มีความสุข □

คำสั่งให้ประกาศคำพยากรณ์นี้

8 ข้าพเจ้า คือยอห์น เป็นผู้ได้เห็นและได้ยินเหตุการณ์เหล่านี้ และครั้นข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว ข้าพเจ้าก็

ทรุดตัวลงจะนมัสการแทบเท้าทูตสวรรค์ที่ได้สำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ข้าพเจ้า⁹ แต่ท่านห้ามข้าพเจ้าว่า อย่าเลยด้วยว่าข้าพเจ้าเป็นเพื่อนผู้รับใช้เช่นเดียวกับท่าน และพวกพี่น้องของท่านคือพวกศาสนาดำพยากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงนมัสการพระเจ้าเถิด¹⁰ และท่านบอกข้าพเจ้าว่า อย่าประทับตราปิดคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว¹¹ ผู้ที่เป็นคนอธรรมก็ให้เขาอธรรมต่อไป ผู้ที่เป็นคนลามกก็ให้เขาลามกต่อไป ผู้ที่เป็นคนชอบธรรมก็ให้เขาชอบธรรมต่อไป และผู้ที่เป็นคนบริสุทธิ์ก็ให้เขาเป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป¹² **ดูเถิด เราจะมาโดยเร็ว และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนการกระทำของทุกคน¹³ เราคืออัลฟาและโอเมกา เป็นปฐมและเป็นอวสาน เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย¹⁴ คนทั้งหลายที่ประพฤติตามพระบัญญัติของพระองค์ก็เป็นสุข เพื่อว่าเขาจะได้มีสิทธิในต้นไม้แห่งชีวิต และเพื่อเขาจะได้เข้าไปในเมืองนั้นโดยทางประตู¹⁵ ด้วยว่าภายนอกนั้นมีสุนัข คนใช้เวทมนตร์ คนลวงประเวณี ฆาตกร คนไหว้รูปเคารพ คนใดที่รักและกระทำการมูสา¹⁶ **เราคือเยซูผู้ใช้ให้ทูตสวรรค์ของเราไปเป็นพยานสำแดงเหตุการณ์เหล่านี้แก่ท่านเพื่อคริสตจักรทั้งหลาย เราเป็นรากและเป็นเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส****

การขวนเข็ญครั้งสุดท้ายของพระคัมภีร์ต่อคนบาป

¹⁷ พระวิญญาณและเจ้าสาวตรัสว่า **เชิญมาเถิด** และให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า **เชิญมาเถิด** และให้ผู้ที่กระหายเข้ามา ผู้ใดมีใจปรารถนา ก็ให้ผู้นั้นมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย¹⁸ ข้าพเจ้าเป็นพยานแก่ทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปใน

หนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือ
ม้วนนี้แก่ผู้นั้น ¹⁹ และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือ
พยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้นที่มีอยู่ใน
หนังสือแห่งชีวิต และที่มีอยู่ในเมืองบริสุทธินั้น และจากสิ่งที่มี
เขียนไว้ในหนังสือม้วนนี้ไปเสีย

คำทรงเตือนและพระสัญญาว่าพระคริสต์จะเสด็จมา

²⁰ พระองค์ผู้ทรงเป็นพยานในเหตุการณ์ทั้งปวงนี้ ตรัสว่า
“**แน่แนอน เราจะมาโดยเร็ว**” เอเมน พระเยซูเจ้า ขอให้
เป็นเช่นนั้น เชิญเสด็จมาเถิด ²¹ ขอให้พระคุณแห่งพระเยซู
คริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลาย
เถิด เอเมน

พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับ KJV
The Holy Bible in Thai, translated from the English
King James Version

copyright © 2003 Philip Pope

Language: ไทย (Thai)

Translation by: Philip Pope

This translation is made available to you under the terms of the Creative Commons Attribution-Noncommercial-No Derivatives license 4.0.

You may share and redistribute this Bible translation or extracts from it in any format, provided that:

You include the above copyright and source information.

You do not sell this work for a profit.

You do not change any of the words or punctuation of the Scriptures. Pictures included with Scriptures and other documents on this site are licensed just for use with those Scriptures and documents. For other uses, please contact the respective copyright owners.

2022-04-15

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 1 Feb 2020

c744d70c-5ccb-502a-b1bb-616f2796878a